

Finnish
61-0101

ILMESTYSKIRJA, LUKU NELJÄ (Osa II)

Revelation Chapter Four #2

01.01.1961

Jeffersonville, Indiana, USA

tekijä

William Marrion Branham

Tätä kirjaa saa vapaasti jakaa ja monistaa ei-kaupallisiin tarkoituksiin. Tämä lisenssi on yleinen ei-kaupallinen, ei johdannaisia teoksia käsittävä lisenssi. Lisätietoja saa osoitteesta www.biblebelievers.org/messagehub.

ILMESTYSKIRJA, LUKU NELJÄ (Osa II)

1. Olemme niin iloisia ollessamme jälleen sisällä tänä aamuna. Ajattelin juuri, että jos me olisimme Coloradossa, niin tämä lumi olisi hyvin pehmeätä ja untuvaista, jalämpö olisi noin neljäkymmentä astetta nollan alapuolella . Puhaltaessanne lumeen tällä tavalla, se on kuin pölyä, ja se on siellä sillä tavalla koko pitkän talven. Mutta täällä, ollessamme kahden eri ilmastovyöhykkeen välissä, se on hyvin vetistä röntää, ja toivoisin voivani lentää Arizonaan ja odottaa siellä kevään tuloa ja sitten tulla takaisin.

2. Se on miksi meillä kaikilla on kylmettymistä, kun kaikenlaiset bakteerit ovat maassa joka sitten jäätyy ja sulaa ja jäätyy ja sulaa. Ne nousevat ilmaan ja sitten me hen gitämme niitä ja saamme kurkkumme kipeiksi, ja kaikenlaisia särkyjä ja kipuja. Mikä aika se onkaan ja mikä paikka.

Mutta on maa virran takana, Jota he kutsuvat suloiseksi ikuisuudeksi, Ja me saavutamme tuon rannan uskolla; Yksi kerrallaan me saavumme tuolle portille, Asuaksemme siellä kuolemattoman kanssa, Jonakin päivänä he soittavat noita kultaisia kelloja sinulle ja minulle.

3. Silloin me menemme Kotiin pysyväisesti, eikö niin? Se on päivä jota me odotamme.

4. Eilen illalla minä todella nautin noista hienoista saarnoista ja asioista joita kuulin veljiltäni. Missä on Pat Tyler, onko hän täällä tänä aamuna? Pat, oh, en huomannut sinua siinä istumassa. Se oli ensimmäinen kerta kun koskaan kuulin Pat'in puhuva Minä todella nautin siitä, ja olen varma että me kaikki teimme niin.

5. Ja sitten tuo veli joka antoi tuon tulisen todistus-saarnan, joka kuulosti kuin olisi ampunut konekiväärillä. Joku veli Ohioista, onko hän täällä tänä aamuna?

6. Sitten veli J.T.Parnell. Ja uskon etteivät he ehtineet veli Beeleriin asti. Ovatko veli Parnell ja veli Beeler täällä? En ole varma mutta luulin nähneeni veli Beeleri

7. Nämä valot... kun he rakentavat uuden tabernaakkelin, niin toivoisin heidän asentavan ne hieman eri tavalla. Tämä on meidän ensimmäinen kokeilumme, ja jos me koskaan tulemme saamaan uutta niin me haluamme sen hieman eri tavalla kuin tämän; täältä on niin vaikeata nähdä; haluaisin tabernaakkelin permannon hieman viettäväksi tällä tavalla, niin että te voisitte katsoa suoraan kuulijakuntaanne koko ajan. Ja sitten erikoisesti eroittamis-

kokouksessa, te voitte kutsua heitä kaikkialta oikealta ja vasemmalta. Ja sitten jos teillä on jopa pieni parveke, niin se on vielä parempi.

8. Veli Littlefield soitti minulle eilen illalla, ja hän lähettää tuon tabernaakkelin piirustukset, jonka minä vihin siellä... Veli Wood, uskoisin että vain arkkitehdin ty-yksinään maksoi viisisataa dollaria. Ja hän lähettää sen hintoineen ja materiaali laskelmineen ja kaikkineen mitä siihen menee. Ja hän lähettää sen meille, ja sanoi menevänsä tapaamaan sahan omistajia, nähdäkseen voisivatko he tehdä sen niinkuin hänelle. Se on kaunis tabernaakkeli, ei kovin suuri, mutta kauni3 rakenteeltaan.

9. Niinpä minä sanoin hänelle että tulen antamaan sen luotetuille ja diakoneille niin pian kuin hän lähettää sen, ja antaa heidän katsoa kuinka paljon he tarvitsevat raken nustöiden aloittamiseen.

10. Hän sanoi, “Kun te aloitatte, niin minä tulen ja panen haalarit ylleni, ja olen siellä kanssanne tuon ajan. Veli Littlefield on niin mukava, hieno mies.

11. No niin, tuntuuko teistä kaikista nyt siltä että olette valmiit alkamaan uuden vuoden? Me tulemme aloittamaan sen oikein, palvelemalla Herra. Kuinka monet noustessaan ylös tänä aamuna kiitti Häntä menneestä vuodesta, ja kaikesta mitä se merkitsi, ja pyysi Hantä unohtamaan menneen. Me teimme sen vuoteen vieressä noustessamme ylös, ja sitten tulimme pöytään. Ja tavallisesti meillä on pieni perhe alttari heidän kokoontuessaan pöydän ympärille ja me rukoilemme.

12. Ja niin me myös yritämme tehdä sen tavaksi rukoilla illalla ennen vuoteeseen menoa. Olen tehnyt niin siitä asti kun alussa tulín kääntymykseen. Kun nousen ylös aamulla on se liian pimeätä ja liian sumuista minun kulkea, minä en tiedä minne olen -menossa. Mutta minä pyydän Häntä ottamaan minun käteni ja opastamaan minut päivän lävitse.

13. Ja sitten muistan sen kun asuimme tässä vastapäätä kadun toisella puolella, kun olin vain nuori mies, ja Billy Paul oli noin kolme tai neljä vuotias. Ja yhtenä yönä hän halu si juoda vettä, ja vesiämpäri kauhoineen oli keittiössä. Ja voi kuinka väsynyt olinkaan, olin työskennellyt raskaasti koko päivän ja saarnannut puoli yötä. Ja hän sanoi, “Isä, minä haluan juotavaa.”

14. Minä sanoin, “Billy, mene vain keittiöön ja siellä se on pienellä pöydällä.”

15. Hän nousi ylös, hieroi silmiään ja katsoi sinnepäin ja sanoi, “Isä, minä pelkään mennä sinne.” Näettekö?

16. Ja minä sanoin, “Hyvä on nyt, menhän kulta juomaan, isä on niin väsynyt.” Se oli vain lyhyt matka, niinkuin tästä tuohon ikkunaan.

17. Ja hän sanoi, "Mutta minä pelkään mennä, isä."

18. Niinpä minä nousin ylös pikkumiehen kanssa. Hän otti minua kädestä ja se oli hyvä asia, sillä emme olleet ottaneet kuin neljä viisi askelta kun hän astui pienen maton päälle joka oli Medan vahaamalla linoleum-lattialla, ja tähän tiedätte kuinka sen kanssa on. Hän teki kuperkeikan, mutta minulla oli hänen kätensä, ja sen jälkeen hän vain puristi kättäni paljon tiukemmin. Seisoin siellä hetken ja ajattelin, "Jumala, niin se on." Näettekö? "Minä en halua ottaa yhtään askelta ilman ettet Sinä pidä minua kädestä, koska en tiedä milloin tulen liukastumaan." Näettehän? "Ja niin kauan kuin voin tuntea Sinun suuren, voimallisen kätesi pitävän kiinni omastani, minä tiedän että Sinä tulet pitämään minut pystyssä."

19. Niinpä yritän tehdä siitä tavan, että pidän käteni Hänen kädessään. Ja joskus olen tehnyt asioita jotka näyttävät naurettavilta jopa omissa silmissäni, asioita jotka näyttävät luonnottomilta inhimillisestä mielestä; mutta jos me vain jätämme sen rauhaan, tulen huomaamaan että se oli ainoa asia joka voitiin tehdä ollakseen oikein.

20. Tiedättehän että ne asiat jotka eivät aina näytä oikealta täällä, tulevat olemaan oikein jossakin, jos Jumala johtaa teitä tekemään ne, sillä Hän tietää kuinka johtaa. Niinpä kun näemme että Hänen armonsä on meille kaikkiriittävä, ja kaikki mitä me tarvitsemme tai mistä me huolehdimme, on Hänessä, niin asettakaamme silloin syrjään kaikki muu paitsi Hänet, ja pitäkäämme kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä.

21. Meillä oli tapana laulaa täällä erästä laulua, jota en ole kuullut laulettavan pitkään aikaan. Mutta en osaa laulaa ja... En usko että kanssamme on täällä ketään vieraita, ja se on syy miksi yritän laulaa näitä lauluja, koska minä yksinkertaisesti rakastan sitä. Ja Gene, jos sinä annat tämän mennä nauhalle ja ulos ihmisille! Meillä oli tapana laulaa erästä pientä laulua täällä:

Aika on täynnä nopeaa muuttumista.

Mikään maan päällä ei voi seistä liikuttamatta.

Rakentakaa toivonne Iankaikkisille asioille,

Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä.

22. Kuinka monet ovat kuulleet tuon laulun? Minä rakastan sitä, ettekö tekin? Yrittäkäämme yhtä säettä siitä:

Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!

Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!

Rakentakaa toivonne Iankaikkisille asioille,

Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!

23. Yrittäkäämme yhtä säettä lisää.

Kun matkamme on saatettu päätökseen,

Ja Jumalalle olemme olleet uskolliset,

Kaunista ja kirkasta kotianne Kirkkaudessa,

Ylöstemmattu sielunne on katseleva!

Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!

Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!

Rakentakaa toivonne Iankaikkisille asioille,

Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!

24. Nouskaamme seisomaan hetkeksi rukousta varten, Silläaikaa kun kohotamme kätemme

ja laulamme sen Jumalalle uudestaan:

Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!

Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!

Rakentakaa toivonne Iankaikkisille asioille,

Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä!

Älkää himoitko tämän maailman turhia rikkauksia

Jotka niin nopeasti rappeutuvat,

Rakentakaa toivonne Iankaikkisille asioille,

Ne eivät koskaan tule katoamaan pois!

25. Taivaallinen Isä, kun me seisomme, Herra, ja oi kuinka minä rakastankaan laulaa noita vanhoja lauluja, ne menevät syvälle sydämemme sisimpään ja tuovat esiin rakkautemme ilmaistuna Sinulle, elävälle Jumalalle. Ja kun me kohotamme kätemme, Herra, tänä aamuna, on se muistuttamaan siitä että, "Pidä kiinni käsistämme, Herra." Niinkuin kerroin Billy Paulista, kuinka hän piti tiukasti kiinni kädestäni, ja kuinka hän olisi kaatunut jos minä en olisi pitänyt häntä pystyssä. Ja, oi Jumala, kuinka menta kertaa me olisimme kaatuneet, jos Sinä et olisi pitänyt kiinni kädestämme! Ajatellen kuinka hän, ilman äitiä, pienenä lapsena... Ja kuinka läpi elämän, niitä polkuja joita hän on kulkenut ja hän olisi kuollut jo pitkän aikaa sitten, ellei olisi ollut suurta Kättä, joka voi ulettua minne minun ei voinut, ja pitää kiinni. He olemme nyt niin kiitolliset siitä.

nähdä Pyhä Jumala, joka puhdistaa heidät elämään kuin Kristityt, pyhitettyinä ja puhtaina Sinun edessäsi; kääntyen pois pahasta ja kaikenkaltaisesta maailmallisesta huvista ja kääntyen elävän Jumalan puoleen, tehden heidät Sinun Kuningaskuntasi edustajiksi tuota suurta päivää varten.

321. Pyhitä tämä pieni seurakunta tänä aamuna, Herra. Pyhitä jokainen henkilö täällä Sinun Hengelläsi, ja anna Pyhän Hengen tulla heidän sydämiinsä, jokaiseen meistä. Tee tuoreeksi se Henki heissä, Joka jo on avannut heidän sydämensä, niin että he ovat kieltäneet oman tahtonsa ja tulleet tuntemaan Sinun Tahtosi.

322. Nuo nuoret, Herra, monet heistä vain pieniä lapsia. Kuinka Sinä noidatkaan heitä käsivarsillasi! Niinkuin äiti joka huolehtii pienokaisistaan, pyyhkien kyöneleet heidän silmistään, ja antaen heille erikoishuolenpitoa, koska hän rakastaa heitä. Sillä tavalla Sinä rakastat uusia vastasyntyneitä lapsiasi, Herra. He eivät vielä osaa kävellä, eivätkä puhua. Ainoa asia mitä he voivat tehdä on itkeä ja katsoa Mammaa. Oi Jumala, pidä heidät käsivarsillasi hellästi kuin pienet karitsat, ja johda heitä kunnes he tulevat täyteen kypsyytteen ja oppivat kävelemään. Sitten johdata heitä, Herra, palveluksen polkuja. Suo se.

323. Anna anteeksi meille meidän syntimme, niinkuin mekin anteeksi annamme niille jotka ovat tehneet syntiä meitä vastaan. Älä johdata meitä kiusaukseen vaan vapauta meidät pahasta. Sillä Sinun -on Kuningaskunta ja voima ja kunnia,' iankaikkisesti, Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta. Aamen.

324. Jumala siunatkoon teitä! Luotan siihen että Herra on tehnyt teille jotakin tänä aamuna, joka saa teidät aloittamaan uuden vuoden tältä ainoalta perustalta, että te rakastatte Jeesusta Kristusta ja jonakin päivänä haluatte nähdä Hänet 'jä rakastaa Häntä ja elää-Hänen kanssaan iäisesti. Minun haluni on ettei yksikään teistä tulisi kadotetuksi, vaan että jokainen tulisi -pelastumaan ja päättymään Pyhällä Hengellä, ja säilytetyksi tuohon Hänen Tulemuksensa päivään, koska uskon sen"pian olevan käsillä. Nyt annan kokouksen takaisin veli Nevillelle.

Juhlimaan Kuninkaamme kanssa, aterioimaan Hänen vierainaan;

Kuinka siunattuja nämä pyhiinvaeltajat ovatkaan!

Katsellen Hänen pyhiä kasvojaan, jotka hehkuvat Jumalallista rakkautta;

Hänen armonsa siunatut osalliset, kuin jalokivet kruunussaan loistaakseen.

...Oi Jumala, kun tulinen hiili oli koskettanut profeettaa,

Tehden hänet niin puhtaaksi kuin puhdas voi olla,

Kun Jumal an Ääni sanoi, "Kuka on menevä puolestamme?"

Hän vastasi, "Tässä olen, lähetä minut."

318. Oi, lähetä Enkeli tänä aamuna, tuo kuusisiipinen Kerubi jonka Jesaja näki lentä mässä rakennuksen lävitse huutaen, "Pyhä, pyhä, pyhä, Herralle!" Ja Jesaja, tuo nuori profeetta sanoi, "Huuleni ovat saastaiset ja elän saastaisen kansan keskuudessa, ja silmäni ovat nähneet Herran Kirkkauden." Temppelin pylväät vapisivat. Ja Enkeli otti pihdeillä alttarilta palavan hiilen, ja laski sen hänen huulilleen sanoen, "Minä puhdistan huulesi. Profetoi nyt, ihmisen poika." Lähetä Enkeli tänä aamuna, Herra, puhdistamaan huulemme kaikesta vilpistä. Puhdista sydämemme ja tule sisälle, Herra. Murra omatahtomme. Anna minun tahtoni olla Sinun Tahtosi, Herra. Oi, pane Tahtosi minuun, oi Jumala. Ja salli minun, ja seurakuntani, ja perheeni olla Sinun, Oi Herra. Me jätämme

itsemme Sinulle.

319. Ja niinkuin runoilija jatkoi edelleen sanoen, Isä:

Miljoonat nyt synnissä ja häpeässä kuolevat; (siellä Afrikassa ja Indiassa, ympäri maailman, tuhansia tunnissa lähtee kohtaamaan Sinua tuntematta Sinua)

Miljoonat nyt synnissä ja häpeässä kuolevat; (ja, Jumala, se repii sieluni palasiksi kun ajattelen sitä) Kuuntele heidän surullista ja katkeraa huutoaan; Kiirehdi, veli, kiirehdi heidän avuksensa; Nopeasti vastaa, "Mestari, tässä olen."

320. Suo se Herra jälleen. Olen tehnyt kaikenlaisia erehdykdiä, Isä, menneen vuoden kuluessa, ja rukoilen anteeksiantoasi niille. Ja tänä uutena vuotena, Herra, voitele minut uudestaan. Salli minun mennä noiden miljoonien luo, jotka siellä synnissä ja häpeässä ovat kuolemassa, ja tuoda heille tämä suuri ilmestys Sinun Totuudestasi, tuoda heille Pyhän Hengen voitelu; niin että tuona päivänä he voivat tulla idästä ja lännestä, loistaen kuin jalokivet Sinun Kruunussasi. Auta minua Herra, menemään etsimään ja kaivamaan heitä esiin maasta, maan tomusta, siitä tomusta ja liasta jossa he elävät. Ja anna heidän

26. Olemme niin iloiset tietäessämme, Herra, että kun me tunnemme sielumme eroavan tästä ruumiista, niin siellä on yhä käsi johon voimme tarttua ja joka tulee opastamaan meidät virran ylitse. He kiitämme Sinua näistä asioista, tästä varmuudesta, tästä autuaasta varmuudesta joka meillä on, sielumme Ankkurista, joka pitää meidät vakaana vaeltaessam-me täällä, purjettiessämme elämän virtaa.

27. Ja me rukoilemme, Isä, että niinkuin runoilija sanoo "Alakuloinen ja haaksirikkoutunut veli, nähdessään kuinka vakaita me olemme, saa jälleen rohkeutta yrittää uudestaan"; tietäessämme että kaikkiriittävä Jumala, jos me lankeamme, tai kompastumme, Hänen suuri kätensä on siellä auttamassa meitä, ja Hänen armossansa on kyllin.

28. Nyt me rukoilemme, Jumala, että me tänä aamuna aloittaisimme uuden vuoden laulaen ja iloiten, ja tietäen että Jumala tulee opastamaan meidät läpi elämän matkan, ja kuoleman-virran ylitse, luvattuun Maahan. Silmämme katsovat Jordanin tulvivan virran ylitse tänä aamuna, sinne viheriöiville niityille, ja me rukoilemme, Jumala, että sielumme voisi saada otteen tuosta näystä eikä koskaan päästää siitä irti. Jonakin päivänä kun tulemme alas tuolle virralle ylittääksemme sen, niinkuin entisajan Elia, niin voikoon Jumalan Viitta lyödä kuoleman virtoja niin että me voimme kävellä ylitse ilman pelkoa. Suo se, Herra.

29. Auta meitä kun me lähestymme Sinun Sanaasi. Oi Herra, minä rukoilen että Sinun Pyhä Henkesi voitelisi nämä Sanat. He olemme totisesti riittämättömät opettamaan niitä, koska en ole opettaja. He tiedämme että ainoa tapa meidän kyetä tuntemaan Se, on että suuri mestari Opettaja tulee ja ottaa asuntonsa sydämissämme, ja valloittaa mielemme ja ajatuksemme sellaisella tavalla, että Hän voi tulkita Pyhät Kirjoitukset meille. He olemme vakaasti riippuvaiset siitä. Ja kiitämme siitä, Jumala.

30. Oi, kuinka ihmeellistä se onkaan, että sen kaltainen elävä Isä... joka on synnyttänyt Iankaikkisuuden, tulee alas kuolevaisiin olentoihin ja auttaa meitä, ja tuo Sanansa ja antaa Sen suihimme ja sydämiimme ja korviimme, voidaksemme kuulla Sen ja elää, lunastaakseen meidät kirouksesta jonka tulemuksen kanssa meillä ei ollut mitään tekemistä, Isä, koska sen teki ihmissuvun ensimmäinen pari, jonka jälkeläisiä me olemme. "Ja me olemme syntyneet synnissä, muodostuneet vääryydessä." Mutta oikeamielinen ja elävä Jumala tietää ettei meillä ollut mitään tekemistä sen kanssa, joten Hän on valmistanut pakotien ja antaa meille etuoikeuden tulla. Kuinka iloisia me olemmekaan että olemme tulleet Isän Huoneeseen!

31. Me rukoilemme että Sinä nyt siunaisit seurakuntaamme täällä, veli Nevilleä, urhoollista pastoriaamme, Sinun nöyrää palvelijaasi. He rukoilemme diakonien ja luotettujen puolesta, että Sinä antaisit heille parhaan vuoden mitä heillä koskaan on ollut. Suo se, Herra. Anna heille pitkä elämä. Vahvista heitä, Herra, he ovat Sinun palvelijoitasi. Voikoot he aina seistä urhoollisesti palveluspaikallansa. Siunaa seurakunnan jäseniä, kalliita rakastettuja lapsiasi jotka tulevat tänne. Jumala, me vaadimme jokaista sielua joka ylittää tämän huoneen kynnyksen. Me vaadimme sitä Sinulle, Herra. Auta meitä olemaan sellaisia palvelijoita, jotka Pyhällä Hengellä tuovat Sanan niin yksinkertaisesti ja todellisesti, että he kaipaavat olla kuten Sinä, Herra. Suo se. Paranna sairaat ja ahdistetut jotka tulevat tänne. Ja suo se kaikkialla ympäri maailman, jokaisessa Jumalan huoneessa.

32. Lopuksi, kun Sinä olet lopettanut kanssamme, Herra, salli meidän käydä sisään Sinun porteistasi, ja istuutua Jumalan tervetulo-pöytään, ja syödä ja elää yhdessä kautta loppumattomien aikojen. Siihen asti, voikoon meillä olla terveyttä ja voimaa, onnea ja iloa ja Pyhän Hengen siunaukset opastamassa meitä. Me pyydämme Jeesuksen Nimessä. Aamen. (voitte istuutua.)

33. Minä arvostan tuota hienoa musiikkia tänä aamuna. Tulin ajoissa ja keskustelin hyvän ystäväni, veli Skaggsin ja veli Genen ja erään toisen veljen kanssa siellä ovella. Niinpä kuulin vain osan siitä, mutta se tuli äänilevyltä hyvin kauniisti.

34. Nautitteko te kaikki Ilmestyskirjasta? Hyvä on. Minä uskon melkoisesti, niinkuin pieni tyttäreni Saara sanoi, että se on tullut minulle “vallankumoukseksi”, se on kuin tapahtuisi vallankumouksia yhä uudestaan ja uudestaan. Tiedättehän, toivoisin että meillä nyt olisi aikaa maalis- huhtikuulle asti, voidaksemme levittää suuren kankaan tänne takaseinälle ja tulla päiväsaikaan ja piirtää sen kaiken kuin kartaksi, joita sitten voisimme laskea alas ja nostaa ylös kuin ikkunan kaihtimia, tiedättehän, kuten aina olen uneksunut että minulla joskus olisi suuri tabernaakkeli jossakin, jossa voisin vain ojentaa käteni ja vetää alas piirroksen joka olisi koko puhujanlavan levyinen; kaikista niistä ilmestyksistä ja tulkinnoista joita Herra on antanut minulle, ja sitten ottaisin karttakepin ja aloittaisimme näiden ajanjaksojen kanssa. Sitten kun olisimme selvittäneet sen, vetäisimme alas toisen ja opettaisimme siitä. Oi, se olisi kuin pieni taivas, eikö olisikin? Vain istua täällä ja viipyä koko talvi Herran kanssa.

35. On niin hyvä olla yksin Hänen kanssaan! Tehän tiedätte kuinka meillä oli tapana laulaa erästä laulua, “On aikoja jolloin haluaisin olla yksinäni Kristuksen minun Herrani kanssa, voidakseni kertoa Hänelle kaikki vaikeuteni yksinäisyydessä.” Katsokaahan, siihen tulee pyrkiä. Roy Davisilla oli tapana

kolmen kerttelin päässä, poliisien suljettua kadut sillä tavalla. Jopa kadut olivat täynnä ihmisiä. Heidän täytyi viedä minut kiertoteitse tuohon rakennukseen. Meda kysyi, “Ovatko he tulleet kuulemaan sinun saarnaamistasi, Bill?”

315. Minä sanoin, “Ei.” Sitten me lauloimme:

He tulevat idästä ja lännestä,

He tulevat kaukaisesta kaukaisesta maasta,

Juhlimaan Kuninkaamme kanssa, aterioimaan Hänen vieraina;

Kuinka siunattuja nämä pyhiinvaeltajat ovatkaan!

Katsellen Hänen pyhiä kasvojaan

Jotka hehkuvat Jumalallista rakkautta;

Hänen armonsa siunatut osalliset,

Kuin jalokivet Hänen kruunussaan loistaakseen.

Oi, Jeesus tule pian,

Meidän koettelemuksemme tulevat silloin olemaan ohitse.

Oi, mitä jos Herramme tällä hetkellä tulisi

Niitä varten jotka ovat vapaat synnistä?

Oi, toisiko se teille ilon,

Tai murheen ja syvän epätoivon?

Kun Herramme kirkkaudessa tulee,

Me tulemme kohtaamaan Hänet ilmassa.

316. Aamen! Oi, minä rakastan Häntä! Onko se tuova teille murheen ja syvän epätoivon, tai onko se tuova teille, ilon? Kun meidän Herramme kirkkaudessa tulee, me tulemme kohtaamaan Hänet ilmassa. Noiden ajatusten kanssa mielessämme, kumartakaamme päämme. Jos Herra tahtoo, tulen päättämään tämän jollakin toisella kerralla.

317. Taivaallinen Isämme, he tulevat idästä ja lännestä, he tulevat kaukaisista maista. Minä olen ajattelemassa tuota suurta Ylöstempausta, sitä kuinka tulen jälleen näkemään niiden ihmisten kasvot, joille olen saarnannut Afrikassa, Indiassa ja ympäri maailman. Monet heistä itkivät, kävellessäni lentokoneeseen, heidän nojatessaan aitoihin kirkuen ja itkien. Ajattelen sitä kuinka he kerran saattoivat Paavalia ja polvistuivat siellä rannalla ja rukoilivat. Hän sanoi, “Olen varma että monet teistä eivät enää tule. näkemään kasvojani.”

Mutta he tulevat Idästä ja Lännestä, he tulevat kaukaisista maista,

310. Mutta yhtenä aamuna, ystävä, yhtenä näistä aamuista, kun se kaikki on ohitse, on se jälleen tuleva esiin kuin kukka. Siellä on ruusuntuoksu sekoittuva Elämän Puun kukkien tuoksuun, ja Kristus tulee palaamaan takaisin jonakin aamuna. Kun kyyhkysset tulevat istumaan puissa kujertaen, eikä ole enää oleva kuolemaa eikä murhetta. Kristus ja Hänen Lunastettunsa tulevat palaamaan takaisin maahan; ei vanhoina ihmisinä, vaan iäisesti nuorina. Kuolematomina me tulemme seisomaan Hänen kaltaisuudessaan, voittaen loistossa auringon ja tähdet.

Olen matkalla tuohon kauniiseen kaupunkiin

Jonka Herrani on valmistanut Omiansa varten;

Jossa kaikkien ajanjaksojen lunastetut

Tulevat laulamaan “Kunnia!” Valkoisen Valtaistuimen ympärillä.

Joskus tunnen koti-ikävää Taivaaseen

Ja kirkkauteen jota vielä tulen katselemaan;

Mikä riemu se onkaan oleva kun Pelastajani näen,

Tuossa kauniissa kultaishissa kaupungissa.

311. Kuinka kalpaankaan nähdä Hänet! Oi, minä haluan nähdä Hänet! Olen matkalla tuohon kauniiseen Kaupunkiin! Johannes näki sen Patmoksen Saarella, tulevan alas kuin Morsian kaunistettuna miehellensä. Sen kirkkautta haluan katsella jonakin päivänä.

Haluan nähdä Hänet, ja katsella kasvojaan,

Siellä iäti laulaakseni Hänen pelastus armostaan;

Kirkkauden kaduilla korotan ääneni;

Huolet kaikki takana, vihdoinkin kotona, iäti iloitakseni.

312. Pienet luiskahtelut ja liukumiset lumessa, päivien kuumuus ja raadanta; toivoi-sinpa että vaimoni ja Mabel voisivat tulla ja laulaa tuon laulun minulle, “Matkan raadanta ei näytä miltään, kun tulen tien päähän.” Niin se on.

313. Muistan tuon illan kun lähdin seurakunnasta aloittaakseni evankelistisen työn, kun te kaikki itkitte; heistä on tuskin ketään jäljellä, vain ehkä muutama täällä. Sisar ja veli Spencer sekä jotkun vanhemmista ovat vielä jäljellä, niitä jotka itkivät silloin täällä. Mutta Pyhä Henki sanoi, “Sinun täytyy mennä!”

314. Muistan ensimmäisen kokoukseni “-kolme kuukautta lähtöni jälkeen, Meda matkusti paikallisjunalla Jonesboroon Beckyn kanssa joka silloin oli vain pieni vauva, ja se otti heiltä päiviä päästä sinne. Olin siellä asemalla odottamassa häntä tuona iltana. Me yritimme päästä auditoriumiin joka oli

laulaa erästä pientä laulua, “Livahtakaa pois, ja rukoilkaa Jeesuksen kanssa.” Kaikki mitä te katsotte, tulee aina takaisin linjaan Jeesuksen Kristuksen kanssa, eikö tulekin?

36. Me olemme nyt keskustelleet kahdeksan viimeisen päivän kokouksissa seurakunta ajanjaksoista... Sitten eilen illalla uskon meidän päässeen Ilmestyskirjan 4. luvun 2. ja-keeseen. Ja oletan teidän kaikkien olleen täällä eilen illalla, ja niinpä minä ehkä pääsen jaetta tai kahta pidemmälle tänä aamuna...Tai kuinka pitkälle Herra tulee johtamaan, en tiedä. Minulla on tänne kirjoitettuna sisältö aina kuudenteen tai seitsemänteen ja-keeseen asti, niin että voin mennä taaksepäin eri osiin Kirjoituksia, ja vetää esiin nuo asiat joita tutkistelin eilen.

37. Uskon meidän eilen jääneen 2. jakeeseen, ja aloitamme 3. jakeen kanssa. Ja viimeksi me puhuimme “Pasuunan Äänestä.” Eikö se ollutkin niin, “Tuon Äänen kuulumisesta”? Sallikaa minun lukea se kaikki, mennäksemme siihen takaisin;

Tämän jälkeen minä katsoin, ja, katso, ovi oli avattu taivaassa: ja ensimmäinen ääni jonka olin kuullut kuin pasuunan puhuvan kanssani; joka sanoi, Tule tänne ylös, ja minä tulen näyttämään sinulle asiat joiden täytyy olla tämän jälkeen.

Ja heti minä olin hengessä: ja, katso, valtaistuin oli asetettu taivaassa, ja yksi istui valtaistuimella.

Ja hän joka istui oli näöltään kuin jaspis- ja sardion kivi: ja sateenkaari ympäröi valtaistuinta, näöltänsä smaragdin kaltainen.

38. No niin, tämä on kaunista, se on kaunis teksti. Tänä aamuna ennen tänne tuloani, luin tätä 6. jakeeseen asti, ja ajattelin, “Tätä en voi ohittaa, koska tässä 6. jakeessa on jotakin jonka haluan kaikkien ihmisten kuulevat todella hyvin, kun me tulemme näihin “olentoihin.” Näiden eläinten eri määritykset täällä, kun katsomme sitä alkuperäi sestä, ovat ne kaikki neljä jonkinlaisia eläimiä, joka sana Kreikankielessä merkitsee ”villejä eläimiä.” Tätä ei ole käännetty Kuningas Jaakon käännöksessä oikein, sillä ne eivät ole eläimiä, vaan “eläviä Luomuksia.” Ja mitä nuo Luomukset olivat, ne eivät olleet ihmisiä eivätkä Enkeleitä. Niinpä ne ovat “eläviä Luomuksia,” joilla oli neljät kasvot ja....Me tulemme tuomaan sen Evankeliumeihin, ja asettamaan sen paikalleen tässä päivässä, aivan niin täydellisesti kuin se on täällä. Ja muistakaa, neljä on maallinen luku. Ymmärrättehän? Siinä on kaunis opetus, ja olen melkoisen varma että emme ehdi siihen.

39. Sitten, jos Herra tahtoo, ja me olemme täällä, niin ehkä me yritämme sitä jälleen ensi sunnuntaina, nähdäksemme voisimmeko me lopettaa tämän 4.

luvun ennenkuin lähdemme pois. Me emme vielä tiedä tarkalleen missä me tulemme aloittamaan.

40. Me näemme tässä tämän “Näiden asioiden jälkeen.” Jälkeen merkitsee ”Seurakunnan ajanjaksojen lakkaamisen jälkeen.”

41. Sitten Johannes kutsuttiin ylös, sanottiin, “Tule tänne ylös.” Hän oli näyttänyt hänelle kaiken mitä tulisi tapahtumaan maailmassa Seurakunnan ajanjaksossa. Sitten senjälkeen kun seurakunta ajanjaksot olivat ohitse, me näemme Johanneksen esikuvana jokaisesta todellisesta uskovaisestä jonka Kristus tulee kutsumaan Korkeuteen. Onko se oikein? Hänelle annettiin kutsu, “Tule tänne ylös.”

42. Ja me tulimme näkemään että tuo Ääni joka puhui hänelle oli pasuunan Ääni, selvä, selvästi eroittuva, ja se oli sama Ääni joka oli puhunut hänelle täällä maan päällä. Näettekö, niin kauan kuin Hän oli seitsemän kultaisten lampunjalan keskellä, Hän puhui sieltä. Oi, minä pidän siitä, “Hän puhui lampunjaloista.” Hän oli lampunjaloissa, puhuen niistä Seurakunnallensa. Sitten kun seurakunta ajanjaksot lakkasivat olemasta, Hän jätti maan ja siirtyi ylös Taivaaseen, ja kutsui Lunastettunsa ylös kanssaan. Eikö se olekin kaunista? Se yksinkertaisesti saa sydämeni hypähtämään.

43. Ja muistakaa, puhuessamme näistä asioista, haluan erikoisesti nuorten käännynnäisten, kuten sisar Inan tässä ja hänen miehensä, ja Rodney ja hänen vaimonsa ja Charlien ja muiden heistä ymmärtävän nämä asiat, teidän nuorten ihmisten jotka juuri olette tulleet Herraan, jotka ette vielä ole vaeltaneet kovin pitkälle, vaan olette vain maistaneet Häntä ja nähneet että Hän on hyvä ja laupias. Huomatkaa nyt tämä, että puhuessamme näistä asioista, me yritämme vakiinnuttaa teidän uskoanne, tietääksenne että kun Jumala sanoo mitä tahansa sen täytyy tapahtua. Se yksinkertaisesti ei voi pettää! Se voi näyttää olevan miljoonan mailin päässä siitä että se koskaan voisi tapahtua, mutta Jumala on saava sen tapahtumaan. Hän tekee sen koetellakseen teitä.

44. Katsokaa mitä Hän sanoi Abrahamille. “Vie poikasi sinne kukkulalle ja tapa hänet,” senjälkeen kun hän oli odottanut häntä kaksikymmentä-viisi vuotta. Jumala sanoi, “Vie hänet sinne ja tapa hänet.” Sanottuaan, “Nyt Minä tulen tekemään sinut kansakuntien isäksi.”

45. Abraham oli sata vuotias; hänen vaimonsa yhdeksänkymmenen; ja hän oli heidän ainoa lapsensa. Ja Abraham oli silloin noin sadan-viidentoista. Niinpä hän sanoi, “Kuinka niin voisi olla? Minä olen vanha mies ja odotin häntä kaksikymmentä viisi vuotta. Sinä annoit minulle lupauksen kun olin seitsemänkymmenen viiden ja Saara kuudenkymmenen-viiden, ja nyt hän on yhdeksänkymmenen ja minä sadan... Kuinka se voi olla? Senjälkeen kun me

me katsomme sitä ja näemme nuo kaksitoista vanhinta, kahdestatoista sukukunnasta, kahdellatoista portilla. Ja kahdentoista apostolin kaksitoista perustusta! Ottakaa nuo Jumalan lukumäärät, ja te ette voi ohittaa sitä missään, se tulee aina suoraan takaisin, joka kerta.

305. Se on syy miksi meillä on nämä kuusi päivää jotka maailma on työskennellyt, ja nyt me olemme hyvin lähellä seitsemättä. Ensimmäiset kaksituhatta vuotta, ja Jumala hävitti maailman vedellä. Toinen kaksituhatta vuotta, Kristus tuli. Tämä on vuosi 1961, me olemme aivan ovella, on vain vähän aikaa jäljellä. Ja katsokaahan, Jeesus sanoi, “Se ei tule kulumaan loppuun asti.” Hän sanoi, “sillä Minä tulen lopettamaan työn lyhyeen. Jos en tee sitä, tulee atomipommi hävittämään kaiken lihan.” Näettekö? “Sillä Valittujen tähden Minä tulen lopettamaan työn lyhyeen vanhurskaudessa. Olen lopettava sen ennen aikaansa.” Katsokaahan, sitten on Tuhatvuotisvaltakunta, tuo suuri päivä.

306. Seurakunta on työskennellyt syntiä vastaan kuusituhatta vuotta, ja seitsemäs tuhat on Tuhatvuotisvaltakunta. Kuten Jumala kuudessatuhannessa vuodessa rakensi maailman ja seitsemäntenä tuhentena Hän lepäsi kaikista töistensä. Ja Seurakunta työskentelee syntiä vastaan kuusituhatta vuotta, ja seitsemäntenä tuhentena Seurakunta lepää.

307. Valkoiset vaatteet vanhinten yllä on Pyhien vanhurskaus. Valkoinen merkitsee “vanhurskautta.” Ja koska heillä oli viitat, osoittaa se että he olivat “pappeja tai tuomareita,” valkoviittaiset papit, tuomarit, profeetat ja niin edespäin; näettekö mitä he olivat? He olivat valko-viittaiset, kaksikymmentä-neljä vanhinta. Siellä tulee olemaan heitä kaksitoista Israelin sukukuntia varten; ja kaksitoista apostolia Seurakuntaa varten.

308. Ja he istuvat suuren Kuninkaan tuomioistuimilla. Muistakaa, nämä istuvat siellä ulkona, mutta tässä on Morsian ja Kristus istumassa Hänen Valtaistuimellansa, Hänen Vaimonsa, Seurakunta istuu Hänen rinnallaan. 144,000 temppeli-eunukin palvellessa Häntä. Kun Hän lähtee liikkeelle, Hänen Vaimonsa lähtee Hänen kanssaan. Kautta tuon suuren Ajanjakson joka on tulossa, kun kaikki synty ja syntiä muistuttavakin on hävitetty.

309. Kaikki suuret hienot rakennukset joita ihmiset niin suuresti arvostavat tänään, kaikki raha ja himo ja kaikki synty ja kauniit naiset ja miehet, miten tahansa he yrittävätkin saada ruumiinsa näyttämään olemaan Perkeleen ansa lähettääkseen heidän sielunsa helvettiin, se on kaikki tuhoutuva ja mätänevä ja ihomadot tulevat syömään sen, ja ne ovat palava takaisin vulkaaniseksi tuhaksi.

ja se oli todellista vettä. (Me puhuimme siitä täällä äskettäin, “Elämän Vesistä.”) Ja siellä hän oli ajatellen kuinka hän oli juonut siitä.

298. Ja hänen vähäisinkin halunsa oli käsky hänen miehilleen. Veli, kaksi noista miehistä vetivät esiin miekkansa, ja taistelivat viisitoista mailia Filistealaisten lävitse, kaataen heitä oikealta ja vasemmalta, noutaakseen hänelle juotavaa tuosta kaivosta. He tiesivät että hän tulisi valtaan. Kyllä vaan. Kerran yksi heistä, pelastaakseen hänet, hyppäsi kuoppaan ja tappoi leijonan yksinänsä. He olivat sotureita. Ja kun hän tuli valtaan, niin tiedätkö mitä hän teki? Hän asetti jokaisen heistä hallitsemaan jotakin kaupunkia.

299. Näettekö Kristusta siellä? “Hän joka voittaa on hallitseva kaupunkia.” He ovat voittajia! Tänään kun me näemme Hänen tulevan voimassa, me tiedämme että Kristus tulee hallitsemaan tätä maailmaa. Saksan ja Yhdysvaltojen ja kaikkien niistä täytyy kaatua, jokaisen kansakunnan täytyy kaatua. Tämän maailman valtakunnat ovat tulleet meidän Jumalamme ja Hänen Kristuksensa valtakunniksi, ja Hän tulee hallitsemaan niitä. Niin se on

300. Me tiedämme Hänen tulevan valtaan, joten Hänen vähäisinkin halunsa on meille käsky! “Hän haluaa minun edustavan Itseään jossakin pienessä Timpuktussa, jossa ei ole rahaa viittäkymmentä penniä enempää ja vain köyhä joukko ihmisiä,” jos se on Hänen halunsa, niin Aamen!

301. “Teillä ei tarvitse olla niin monia, teidän ei tarvitse tehdä sitä tai tätä, antakaa minun vain tietää että Hän haluaa mennä.” Aamen. Siinä kaikki.

302. “Jos Hän haluaa minun olevan erilainen ja toimivan eri tavalla,” kuten esimerkiksi nämä sisaret, “jos Hän haluaa minun tekävän jonkun määrätyn asian, niin se on etuoikeus minulle tehdä se.” Siinä se on teille! Me tiedämme että Hän on tuleva valtaan, huolimatta siitä mitä maailma sanoo. “Jos vain voin asettaa syrjään jokaisen painon ja synnin joka minut niin helposti kietoo, ja juosta kärsivällisesti edessäni olevan kilpajuoksun. Antakaa minun katsoa Uskomme Alkajaan ja Päättäjään, Jeesukseen Kristukseen.” Hän on tuleva valtaan!

303. Nuo “vanhimmat”, kaksikymmentä-neljä vanhinta. Me löydämme tämän Ilmestyskirjan 21. luvusta, me näemme sieltä että Jerusalemin kaupungilla oli kaksitoista perustusta. Onko se oikein? Ja siinä oli kaksitoista porttia, kolme jokaisella sivulla ja kolme kertaa neljä on kaksitoista. Aivan tarkalleen sillä tavalla kuin maja oli pystytetty erämaassa, sillä Johannes näki tarkalleen saman asian jonka Mooses näki siellä ylhäällä, sama asia jonka Paavali näki.

304. Ja nyt me huomaamme että kahdellatoista perustuksella oli apostolien nimet. Ja kahteentoista porttiin oli kirjoitettu jokaisen sukukunnan nimet. Ja

saimme tämän lapsen... Kun olin seitsemänkymmenen-viiden, Sinä kerroit minulle että tuulisin saamaan lapsen, elettyäni Saaran kanssa kaikki nämä vuodet, ja minä olin hedelmätön samoin kuin hänkin. Niinpä sitten kuinka se voisi olla? Kuitenkin Sinä teit minut ja hänet hedelmälliseksi ja annoit meille tämän lapsen. Ja me olemme nyt kasvattaneet häntä viisitoista vuotta, ja tämän lapsen kautta Sinä sanoit siunaavasi Pakanat ja kaikki maailman kansat, ja sanoit tekeväsi minut isäksi, jopa Pakanoille. Sitten tuleville ajanjaksoille, Herra, sinä teit minut jokaisen kansan isäksi taivaan alla tämän lapsen kautta. Ja tämän lapsen kautta tulisi Lunastaja, joka lunastaisi koko ihmissuvun. Kuinka Sinä tulet tekemään sen, Herra?” Sitä Abraham ei ajatellut, sitä Abraham ei kysynyt. Hän oli tottelevainen! Hän ei kysynyt, “Kuinka Sinä tulet tekemään sen?”

46. “Se ei ole minun asiani. Sinä sanoit sen ja minä tiedän Sanasi olevan oikein, jos Sinä pidit Sanasi minulle kun olin seitsemänkymmenen-viiden; kun kutsuit minut ja sanoit, “Eroita itsesi ja matkusta vieraalle maalle,” ja olen ollut tässä maassa kaksikymmentä-viisi vuotta. Jätit vanhan miehensä elämään vaimonsa kanssa, jonka kanssa olen elänyt siitä asti kun hän oli tyttö,” hänen sisarpuolensa. “Ja sitten Sinä annoit minulle tämän lapsen, ja sain vastaanottaa hänet kuin kuolleista. Ja jos Sinä sanot, ‘Ta-pa hänet,’ niin Sinä kykenet herättämään hänet jälleen kuolleista.” Sillä tavalla se on, siinä se on. Ja Jumala teki sen.

47. Ja niin pian kuin hän oli totellut Jumalaa täydellisesti, sitonut Iisakin ja vetänyt esiin veitsen tappaakseen hänet, oman, ainoan poikansa. Jumala oli näyttämässä meille esimerkkiä. Minkä tähden Hän teki sen? Hänen ei olisi tarvinnut tehdä sitä. Mutta Hän teki sen jotta te ja minä, jotta me voisimme katsoa näihin asioihin tässä pimeässä kauhistuttavassa päivässä, jolloin ihmisten sydämet ovat niin pahan täyttämät, voidaksemme tietää että Jumala pitää lupauksensa. Ei väliä kuinka riittämättömältä se näyttää, kuinka mahdotonta se saattaa olla, Jumala yhä pysyy Jumalana ja pitää jokaisen antamansa lupauksen.

48. Se on mitä minä yritän sanoa teille, kun olemme täällä parantamiskokouksessa. Te seisotte täällä ja sanotte, “Minä olen sairas.” Ilman epäilystä te olette sairas. Mutta Jumala pitää lupauksensa! Silloin Hän on tuleva alas. Katsokaahan nyt, Hän on valmistanut sovituksen ja luvannut parantaa teidät. Se on mitä Hän on tehnyt, ja ainoa asia mitä Hän pyytää teitä tekemään on uskoa se, ja vain pitää siitä kiinni niinkuin Abraham teki.

49. “Mutta lääkäri sanoo etten tule elämään kuin yhden päivän.”

50. Minä en välitä siitä. Se on hienoa, se on kaikki parhaansa mukaan mitä hän tietää. Kuinka olisi Abraham saanut tämän lapsen, sen jälkeen kun hän jo oli sitonut hänet sinne ja Jumalan Sana käski häntä tappamaan hänet? Kuinka hän tulisi tekemään sen? Siitä ei ollut kysymys. Jumala sanoi tee se ja se selvittää sen. “Kuinka minä tulen parantumaan kun lääkäri sanoo etten voi parantua?” Minun ei tule kysyä sitä, vaan ottaa Jumalan Sana. Ja niin pian kuin teille on paljastettu että tulette olemaan terve, niin muistakaa silloin että te tulette olemaan terve. Mikään ei voi pidättää teitä siitä.

51. Niinpä kun Abraham täydellisessä tottelevaisuudessa... Kuinka Jumala tulisi tekemään sen? Oli aikaa viimeiset viisi minuuttia, kolme minuuttia, kaksi minuuttia, viimeinen minuutti, kolmekymmentä sekuntia, viimeinen sekunti, kun hänen kätensä jo oli koholla ottaakseen pojan elämän, Jumala sanoi, “Pysähdy siihen. Minä näen että sinä todella luotat Minuun. Minä olen nyt tehnyt tämän Abraham, näyttääkseni Branham tabernaakkelil-le tulevina päivinä, että heidän täytyy luottaa Minuun. He eivät saa ollenkaan epäillä Minua, vaan luottaa Minuun!”

52. Ja suunnilleen siihen aikaan... Tässä oli uhri, hän ei tehnyt sitä turhaan, sillä juuri silloin karitsa määki, pieni oinas oli sarvistaan kiinni pensaassa. Ja kuinka monta kertaa olemmekaan käyneet sen lävitse. Mistä tuo oinas tuli sinne? Kuinka se oli selviytynyt siellä kaikista villieläimistä? Sata mailia sivilisaatiosta, ja siellä oli kaikenlaisia villieläimiä kuten leijonia, shakaaleja ja susia, eikä siellä vuoren huipulla ollut mitään vettä tai ruohoa. Mitä se teki siellä? Jumala loi sen ja vain asetti sen sinne.

53. Ja nähdä Hänen tekevän sen niissä päivissä joissame elämme! Nyt tänä aamuna minulla on paljon henkilökohtaisia asioita sanottavana, päästäkseni siihen mitä haluan sanoa. Siksi minä taustan tätä sillä tavalla kuin teen, ennenkuin aloitan tämän kanssa. Haluan teidän ymmärtävän että nämä asiat jotka kuulostavat henkilökohtaisilta, eivät ole tarkoitettu henkilökohtaisiksi. Ne tuodaan vain antamaan teille esimerkin, niin että teidän uskonne voisi levätä vakaasiin uskosajoka on Kristuksessa, että te voisitte levätä Hänen lupauksellansa. Koska Jumala pitää lupauksensa aivan niin täydellisesti kuin se vain voi olla.

54. Ja katsokaa tuota samaa Jehova-jireh ‘iä, joksi Abraham Häntä kutsui, joka Hebreassa merkitsee “Jumala onee valmistava : Itsellensä uhrin.” Jumala voi tehdä sen. Hän valmisti tiensä. Hän sanoi Nooalle...

55. Te sanotte, “Se oli vain Abraham.” Ei. Hän sanoi sen kaikkina aikoina ja sanoo yhä.

Hänet, oli Valtaistuin täytetty, näettekö, valtaistuimet heitettiin alas Vanhaikäisen kanssa, ja Tuomio asetettiin. Kun Daniel näki Hänet, ei vanhimpia vielä oltu lunastettu, mutta Johanneksen aikana he olivat jo lunastettuja, lopun ajassa. Ylistys Herralle!

Oh! Eikö Hän olekin ihmeellinen?

291. Niinpä, mitä Daniel teki? Hän näki ennakolta Tuomion, mutta istuimet olivat tyhjiä. Katsokaahan niiden pitikin silloin olla tyhjä. Ja kun Johannes näkisen omana aikanaan, Seurakunnan ylöstempauksen jälkeen, istuivat niillä lunastetut vanhimmat.

292. Mitä merkitsee tuo sana vanhin? Minulla on kaikki nämä määritelmät siitä kirjoitettuna tänne. Vanhin merkitsee “kaupungin pää” tai “sukukunnan pää.” Vanhin on “jonkin pää.” Kuten veli Neville juuri nyt on tämän seurakunnan vanhin. Mikä hän on? Hän on tämän paikallisen ruumiin pää. Näettehän? Ja kaupungin pormestari on tämän kaupungin vanhin; näettekö, kaupungin vanhin. Muistatko te siellä Raamatun aikoina, kaupungin vanhimmat? Vanhin merkitsee “kaupungin pää” tai “sukukunnan pää.”

293. Kuinka monta heitä nyt oli? Kaksikymmentä-neljä vanhinta. Onko se oikein? Keitä ne olivat? Kaksitoista apostolia, ja Israelin sukukuntien kaksitoista partiarkkaa, kantaisää. Nyt me seuraamme sitä eteenpäin, todistaaksemme sen oikeaksi, ja olen niin iloinen että kirjoitatte sen muistiin. Katsokaa! Kaksitoista Israelin sukukuntien patriarkkaa ja kaksitoista apostolia! Tarkatkaa nyt. Jeesus sanoi...

294. Pietari kysyi Häneltä eräänä päivänä, “Mitä me tulemme saamaan? Me olemme jättäneet isämme, äitimme, vaimomme ja lapsemme ja kaiken muun.” Pietari sanoi, “Me olemme jättäneet vaimomme ja lapsemme, isämme ja äitimme, kotimme ja maamme, seurataksemme Sinua”

295. Hän sanoi, “Totisesti, totisesti Minä sanon teille, te tulette istumaan kahdellatoista valtaistuimella ja tuomitsemaan Israelin kahtatoista sukukuntaa.” Siinä se on teille, he ovat lunastetut vanhimmat.

296. Katsokaa Daavidia kuvaamassa Kristusta. Kun Daavid oli tulossa valtaan, oli hänellä sitä ennen hirvittävää aikaa, vaikka voitelu olikin hänen yllään. Ja monet ihmiset ajattelivat että “Hän oli vain joku luopio, pikku kaveri joka yritti olla erilainen ja joka yritti repiä hajalle jotakin.” Mutta siellä oli joitakin miehiä jotka tiesivät että Hän oli tuleva kuningas ja he pysyivät hänen kanssaan. Veli, tarkoitan että te ette olisi saaneet heitä jättämään häntä.

297. Yhtenä päivänä hän seiso siellä vuorella, katsellen alas omaa pientä rakastettua kaupunkiaan vihollisen piirittämänä. Ja seistessään siellä hän muisti kuinka hän pienenä poikana oli ajanut lampaita sinne kaivolle juomaan,

Jos panette merkille hieman myöhemmin tuon laulun jota he lauloivat, niin se todistaa etteivät he olleet Enkeleitä. Näettekö, he lauloivat lunastuksen laulua; ja Enkelit eivät tarvitse lunastusta. Näettekö? Hyvä on. Mutta nämä olivat lunastettuja miehiä.

288. Te ihmiset, minulla ei ole aikaa mennä siihen, mutta te jotka kirjoitatte muistiinpanoja, jos haluatte tietää että he olivat lunastettuja miehiä, niin ottakaa Matteus 19:28, Ilmestyskirja 3:21, Ilmestyskirja 20:4, Ilmestyskirja 2:10, I.Pietarin 5:2-4, 2. Timoteus 4:8, niin tulette tietämään että he ovat lunastettuja. Halusin käydä tämän lävitse tänä aamuna, ja te voisitte kammata sitä viikkoja. He eivät olleet Enkelit Olentoja, he eivät olleet Taivaallisia Olentoja, he olivat lunastettuja miehiä. Näettekö Voitte ajatella heidän pukeutumistaan, millä tavalla heidät oli puettu; te voitte ajatella sitä asemaa joka heillä oli; ajatelkaa heidän laulamaansa laulua; ja tulette tietämään etteivät he olleet Enkelit Olentoja.

289. En haluaisi tehdä tätä, mutta lukekaamme vielä yksi Kirjoitus. Tahdotteko te? Hyvä on. Menkäämme hetkeksi takaisin Danieliin, Danielin 7. lukuun ja lukekaamme Kirjoitusta täältä. Se tulee auttamaan teitä paljossa ymmärtämään lopun sanomasta tänä aamuna. Olen varma että teistä tulee tuntumaan paljon paremmalta luettuanne tämän ja nähtyänne tämän mitä Daniel sanoo 7. luvussa... ja aloittakaamme nyt 9. jakeesta. Kuunnelkaa nyt tarkoin näitä asioita:

Minä katselin : kunnes valtaistuimet oli heitetty alas, ja Vanhaikäinen istuutui, jonka vaatteet olivat valkoiset kuin lumi, ja hänen päänsä hiukset kuin puhdas villa: hänen valtaistuimensa oli kuin tulinen liekki... (te näette että tässä Se on taas, tuo smaragdin värinen tuli) ...ja hänen pyöränsä kuin palava tuli.

Ja tulinen virta vuoti ja tuli esiin hänen edestänsä: ja tuhannen kertaa tuhannet palvelivat häntä (Siinä tulevat Lunastetut) ja kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta seisoivat hänen edessään: ja tuomio asetettiin, ja kirjat (kirjat, monikossa) avattiin.

290. Huomatkaa nyt, tämä tuomio asetettiin. Näettekö? Tarkatkaa nyt. Kun Daniel näki nuo valtaistuimet tuomiolla, ne olivat tyhjät, hän näki valtaistuimet heitettävän alas, tulevan alas Taivaasta, kun Vanhaikäinen tuli alas taivaasta.” Mutta kun Johannes näkisen, istui Jeesus jo Valtaistuimella, ja lunastettujen opetuslasten ja patriarkkojen valtaistuimet olivat jo täytetyt. Näettekö? Daniel näki sen viisisataa vuotta ennen Kristusta. Ja Kristuksen jälkeinen aika lisättyä siihen tekee kaksituhatta-viisisataa vuotta. Ja Johannes eli ja näki tulevan ajanjakson ja kaiken tämän tapahtuvan. Kun taas Daniel ei nähnyt sitä, hän vain näki Vanhaikäisen tulevan. Mutta kun Johannes näki

56. Hän sanoi siellä aikaisemmin Nooalle, “Tulee satamaan.” Eikä siellä koskaan ollut edes pilveä ollut taivaalla. Suurimmat vedet olivat ne virrat joilla Jumala kasteli maan, pienet purot jossakin. Ne olivat suurimmat vesivirrat joita siellä oli.

57. Nyt ihmiset sanoivat, “kuinka maailmassa sieltä ylhäältä voisi tulla alas mitään vettä? Näytä minulle missä se on siellä, kun aurinko vain on kuuma eikä siellä ole mitään vettä.”

58. “Jos Jumala sanoi, ‘Rakenna arkki, vesi on tulossa,’ niin minun asiani on rakentaa arkki ja valmistautua, koska se on tulossa. Hän on Jehovah-jireh, Hän voi valmistaa veden sinne ylös.”

59. Ja ainoa asia jonka Jumala teki, oli antaa typerien ihmisten typeryydessään tie-xeensä kanssa tehdä tarkalleen sen minkä Hän tiesi tulevan tapahtumaan. Jumala ei hävittänyt maailmaa; ihminen hävittää maailman. Jumala ei hävitä mitään, Jumala yrittää säilyttää kaiken. Ihminen tuhoaa itsensä tiedollansa, niinkuin hän teki Eedenin puutarhassa ja niin edelleen. Hiinpä joku fanaatikko sai käsiinsä atomivoiman jostakin, ja se tuhosi heidät.

60. He voivat käsitellä sitä silloin, koska he silloin voivat tehdä asioita sen kanssa, joita me emme vielä ole oppineet. Me emme ole vielä edistyneet niin pitkälle. Ehkä sen tekemiseen mitä he tekivät, tarvitaan vielä kolme tai neljä vuotta lisää. He rakensivat pyramiidit ja sphinxin ja niin edelleen. Me emme koskaan voisi tehdä sitä. Me emme voisi uudelleentuottaa sitä, ei ole mitään tapaa meidän tehdä sitä, ellemme voi käyttää siihen atomivoimaa. Pensiini ja sähkövoima ei voisi kohottaa yhtäkään noista järkäleistä ylös maasta. Ja jotkut niistä ulettuvat monikerroksisen talon korkeuteen ja painavat biljoonia tonneja. Kuinka he saisivat ne sinne ylös? Näettekö, heillä oli tieto.

61. Ja he päästivät sen irti, joku antoi yhden atomipommeista lentää jonkun toisen päälle noina päivinä, koska “Niinkuin se oli Nooan päivinä, niinkuin se oli, senkaltainen sivilisaatio, senkaltaiset älykkäät ihmiset; niinkuin se oli Nooan päivinä, niin se tulee olemaan, niin se tulee olemaan Ihmisen Pojan tulemuksessa.” Se mitä oli tulee uusiintumaan! Näettekö?

62. Täällä Mexicossa he äskettäin kaivoivat esiin nykyaikaisen vesijohtoverkoston, joka oli vedenpaisumusta edeltävältä ajalta. Te olette nähneet sen lehdissä. Se on aivan yhtä nykyaikainen kuin meilläkin on nyt, ja se oli uponnut niin syvälle maan alle; jonkinlaisen atomi jutun on täytynyt räjähtää ja peittää se sillä tavalla.

63. No niin, “niinkuin se oli Nooan päivinä,” älykkäät meihet atomivoimansa ja kaiken muun kanssa, he voivat rakentaa pyramiideja ja sphinxejä ja niin edelleen. “Niinkuin se oli tuona päivänä, niin se tulee

olemaan.” Mutta työ tullaan katkaisemaan lyhyeen tässä päivässä, koska tuleeolemaan ihmisiä jotka tullaan ottamaan pois Ylöstempauksessa, kuten Eenok, ja on oleva ihmisiä jotka kulkevat sen ylitse. Me olemme siinä luokassa tänä aamuna, ihmisiä jotka kulkevat ylitse niinkuin Nooa tulvan lävitse.

64. Mutta muistakaa, ennenkuin... Älkää unohtako tätä! Ennenkuin tippaakaan sadetta lankesi, ennenkuin taivaalla oli yhtään mitään, ennenkuin Nooa sai edes arkkiansa valmiiksi, otettiin Eenok Kotiin. Eenok ylöstemmattiin näkemättä kuolemaa, hän vain alkoi kävellä yhtenä päivänä, ja painovoima kadotti otteensa hänestä. Ja hän nousi askel askeleelta ylemmäksi ja ylemmäksi, kunnes hän lopulta sanoi, “Hyvästi maailma,” ja vain käveli ylös Kirkkauteen.

65. Ja kun Nooa katseli ympärilleen eikä voinut löytää Eenokkia mistään, hän ei tiennyt minne Eenok oli mennyt, silloin hän sanoi, “Nyt on aika alkaa rakentaa arkkia.” Näettekö? Ja hän alkoi työskennellä arkin kanssa kuljettaakseen yli jäännöksen.

66. Se on sama asia joka tapahtuu juuri täällä. Seurakunta oli otettu Taivaaseen. Johannes on nyt tuotu ylös Sen kanssa esikuvana ylösnousseista, niinkuin me puhuimme siitä eilen illalla. Ja me totesimme että se sama Ääni joka kutsui häntä katsomaan taakseen maan päällä, oli sama Ääni joka kutsui hänet tulemaan ylös.

67. Niin on jokaisen Kristityn kohdalla! Tuo sama Ääni, Charlie, joka kutsui sinua yhtenä päivänä siellä Kentuckyssa, sanoen, “Käänny ympäri,” on sama Ääni joka tulee kutsumaan ja sanomaan, “Tule tänne ylös!” Etkö olekin iloinen siitä, veli Evans? Tuo Ääni joka sanoi, “Käänny ympäri,” oli sama Ääni joka sanoi “Tule tänne ylös!” Oi! Mikä kutsu! Mikä todellisuus! Selvästi eroittuva Ääni, kuin pasuuna, “Käänny ympäri ja palvele Minua! Tule tänne ylös missä Minä olen.”

68. Me näimme siellä Mooseksen edustavan kuolleita pyhiä; ylösnousseita. Ja Elia seisoi siellä oman ryhmänsä kanssa viimeisenä päivänä, häh seisoi siellä oman Ylöstemmatun ryhmänsä kanssa. Kaikki Herran Jeesuksen edessä! Johannes paljasti sen. Jeesus sanoi heille ettei hän kuolisi, ja mitä se heille kuuluisi jos hän eläisi näkemään Hänen tulemuksensa. Ja siitä lähti sanonta opetuslasten keskuuteen.

69. Oh, haluaisin sen menevän juuri nyt todella syvälle seurakuntaan. Jokainen tietää, että jokainen elää yksityistä elämää Jumalan kanssa. Se on yksilökohtainen asia, kun Hengen asiat kuljettavat teidät paikkoihin joista ette edes uskaltaisi puhua.

281. Keitä olivat nuo Danielin näkemät kymmeniä-tuhansia kertaa tuhannet? Pyhiä. Kirjat avattiin, syntisten. Ja avattiin toinen kirja joka on Elämän Kirja, nukkuvat neitsyet. Oi, ettekö te voi nähdä sitä? Tuo nukkuva seurakunta joka lähti ulos kohtaamaan Ylkää, he antoivat Öljyn loppua lampuistaan; eivätkä koskaan kulkeneet sisä-esi-ripun lävitse, niin että Kristus olisi voinut ottaa hallinnan ja tehdä ihmeitä ja puhua kielillä ja tehdä asioita todistaakseen että Hän eli Seurakunnassansa.

282. Mitä jos Jeesus olisi tullut maan päälle ja sanonut, “Minä olen Jeesus, Minä olen Jumalan Poika,” eikä olisi koskaan tehnyt mitään muuta, vain sanonut, “Minä menen ja liityn kirkkoon”? Olisiko sellainen ollut Jumalan Poika?

283. “Mitä Hän Sanoi? Jos Minä en tee Isäni tekoja, älkää silloin uskoko Minua.”

284. Mutta näettekö sitä? Jumala ilmaisee Itsensä, Hän rakastaa tehdä niin. Hän on Jehova. Hän rakastaa tehdä Itsensä tunnetuksi. Oh, olen niin iloinen siitä. Kyllä vaan. Hän teki Itsensä tunnetuksi minulle, ja tiedän Hänen tehneen samoin teille. Jotkut teistä nuorista vastakaantyneistä ette ehkä tunne Häntä voimassa ja suurissa asioissa, niinkuin vanhemmat Kristityt, mutta te olette tulossa suoraan siihen. Te olette tulossa ylöspäin Kuninkaan valtatietä. Pitäkää vain silmänne kohdistettuina ja painakaa eteenpäin niin lujaa kuin osaatte. Juoskaa, juoskaa, juoskaa niin lujaa kuin osaatte. Älkää antako minkään pysäyttää itseänne, jatkakaa vain eteenpäin.

285. Kuten vanhalla sisar Snellingilla oli tapana sanoa:

Minä juoksen, juoksen, juoksen, olen juuri ylittänyt;

Juoksen, juoksen, juoksen, olen juuri ylittänyt;

Juoksen, juoksen, juoksen, enkä voi istuutua alas. (Vanha sielu raukka, hän on nyt siellä tänään.)

286. Hyvä on nyt, siellä oli kaksikymmentä-neljä istuinta:

...kaksikymmentä-neljä istuinta: ja istuimilla minä näin kaksikymmentä-neljä vanhinta (yksi kullakin istuimella), puettuina valkoisiin vaatteisiin, ja heillä oli päässään kultaiset kruunut.

287. No niin, “kaksikymmentä-neljä vanhinta.” Haluan teidän huomaavan että he eivät olleet mitään Enkeli olentoja. Enkelit, Taivaalliset Olennot eivät liity kruunuihin ja valtaistuimiin. Katsokaahan, he ovat Enkeleitä, eivätkä he ole koskaan voittaneet.

tahansa liittyy seurakuntaanko? Kuka tahansa esittää suosituskirjeensäkö? Ei! Vaan “Kuka tahansa tahtoo, hän tulkoon tämän esiripun taakse.”

274. Sallikaa Kristuksen tulla noihin aisteihin. Te sanotte, Minun pitäisi. En halua mennä helvettiin, joten liityn kirkkoon.” Hyvä on, Lutherilaiset.

275. “No niin, uskon että minun tulisi elää erilaista elämää kuin voin,” ja tapahtuu pyhittyminen alttarin ääressä. Hyvä on Methodistit.

276. Sitten, kuka tahansa tahtoo, hän kulkekoon esiripun lävitse. Oi, kunnia Jumalalle! Olen toisella puolella. Halleluja Hänen Nimellensä! Oi, kuka tahansa tahtoo, repiköön hän maahan oman tahtonsa esiripun ja antakoon Jumalan tulla sisälle sydämeensä. Siellä Kristus on Tuomioistuimellansa inhimillisessä sydämessä! Mitä tulee tapahtumaan?

277. Te sanotte, “Olen päässyt tähän asti kunnolla. Voin kertoa likaisia vitsejä, eikä se tuomitse minua.” Miksi? Teillä ei ole mitään joka tuomitsisi sitä. Ketään ei ole ottamassa sitä pois teistä. Ketään ei ole siellä tuomitsemassa teitä. Naiset sanovat, “Minä voin pitää lyhyitä hiuksia, eikä se tuomitse minua.” Eikä ihme! Näettekö? “Minä voin käyttää shortseja. Minä voin tehdä...” Mies sanoo, “Ei se vahingoita minua polttaa Sikaareja.” “Eikä se vahingoita minua pelaa korttia ja heittää arpaanoppaa,” ja mitä tahansa he tekevätkin. “Se ei vahingoita minua.” Ja kuitenkin he kuuluvat seurakuntaan, näettekö, ja sanovat “Ei se vahingoita minua tehdä sitä.” Miksi? Miksi? Siellä ei ole mitään tuomitsemassa teitä.

278. Mutta kun Kristus tulee sisälle, te olette luoneet alttarin sydämeenne, jonne syntinne viedään päivittäin. Tuo suuri apostoli Paavali sanoi, “Minä kuolen päivittäin. Kaikesta huolimatta minä elän, en kuitenkaan minä, vaan Kristus elää minussa.” Siinä on tuo sisä-esirippu, veljet ja sisaret!

279. Kiirehtikäämme... en yksinkertaisesti voi saada sitä päätökseen, olen jo ylittänyt ajan. Katsokaamme nyt... Ei, panasta etten tee sitä. Katsokaahan, haluaisin ottaa nuo kaksikymmentä-neljä vanhinta, ja tiedän pidättäväni teitä päivälliseltänne. Katsokaamme nyt... Kuinka moni haluaa että me otamme nuo kaksikymmentä-neljä vanhinta? (Seurakunta sanoo, “Aamen!”) Hyvä on, hetkinen vain. Hyvä on. “Ja Valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentä-neljä vanhinta.”

280. Missä on Valtaistuin nyt? Sydämessä. Kenen sydämessä? Seitsemän Seurakunta Ajanjakson Kristuksen Ruumiin jäsenten! “Puhukaa sana tai tehkää teko sitä vastaan, ja te olette tuomitut,” te tulette vastaamaan siitä Tuomion Päivänä. Ja ketkä tulevat tuomitsemaan maan? Pyhät tuomitsevat maan.

70. Olen pannut sen merkille omassa pienessä, nöyrässä palvelustehtävässäni, että monta kertaa saatan sanoa jotakin, enkä edes tiedä miksi sanoin sen, eikä se edes näytä oikealta, mutta kun tarkkaan sitä, niin tuo asia tulee aivan niin täydelliseksi kuin vain voi tulla. Jumala panee sen tapahtumaan! Kun minä vain haluan sanoa jotakin, saatan sanoa, “Hetkinen vain, tuo mies, Se-ja-se, tämä tulee tapahtumaan täällä, sen täytyy olla sillä tavalla.” Mutta todellisuudessa en tiedä miksi sanoin sen. Ja ennenkuin huomaattekaan, se on juuri sillä ‘. tavalla. Jumala tekee sen!

71. Nyt nämä opetuslapset sanoivat Jeesuksen sanoneen, “Tämä mies ei tule kuolemaan.”

Mutta Jeesus ei koskaan sanonut sitä.

Jeesus sanoi, “Mitä se teille kuuluu jos hän elää kunnes Minä tulen?”

72. Mutta kun me näemme opetuslasten tehneen siitä sanonnan, niin silloin Jeesus kurot tautui alas ja otti Johanneksen ylös, ja antoi hänelle ennakkokatselmuksen koko asiasta, hän näki ennakoita Herran Tulemuksen. Johannes oli nähnyt Seurakunnan, hän oli nähnyt seurakunnan ajanjakson lopun, hän näki Juutalaisten lopun, hän näki Toisen Tulemuksen, hän näki kaiken järjestyksessä.

73. Ja katsokaa mitä Jumalan täytyi tehdä; antaa keittää häntä öljyssä kaksikymmentäneljä tuntia siellä alhaalla, antaakseen heidän nähdä että Johannes oli Jumalallinen, Jumalallisen Hengen niin voidellessa inhimillisen lihan ettei edes kahdenkymmenen-neljän tunnin keittäminen kuumassa rasvassa voinut edes kärventää häntä. He yrittivät keittää Pyhää Henkeä ulos miehestä; mutta te ette voi tehdä sitä. Sitten he panivat hänet Patmoksen Saarelle, jossa hän kirjoitti Kirjan, ja palattuaan sieltä takaisin hän saarnasi vielä useita vuosia.

74. Tietenkin hänen täytyi myös kantaa huonoa nimeä, “Hän oli ennustelija, hän oli noita.” Kuinka monet tietävät että Johannesta kutsuttiin noidaksi? Ehdottomasti! Jeesusta myös kutsuttiin noidaksi. Näettekö, maailma ei tiedä mitään näistä asioista. “Hän oli ajatustenlukija.” Näettekö? He sanoivat että, “Hän oli sellainen noita, että hän lumosi tuon rasvan, niin ettei se voinut polttaa häntä,” ja vain siksi ettei hän ollut yhtä mieltä heidän Katolisen ideansa kanssa. Siinä kaikki.

75. Hän oli Jumalan palvelija, nöyrä palvelija, jolla oli siellä pieni lähetysasema. Hän ei kärsinyt noita suuria asioita, joten Jumala vain piti ja säilytti hänet. Niin Hän teki myöskin pyhälle Martinille ja Irenaeukselle, ja kaikille kautta ajan.

76. Ja Hän tekee samoin tänäänkin, tullen alas. Älkää nyt milloinkaan unohtako tätä, että Jumala lupasi suuren ravistelun, ja suuret mahtavat teot. Kirjoittakaa nyt muistiinpanoihinne tämä, että mitä ihminen kutsuu “mahtavaksi ja suureksi,” sitä Jumala kutsuu, “Hullutukseksi!” Ja mitä ihmiset kutsuvat “hullutukseksi,” sitä Jumala kutsuu “Suureksi!” Älkää unohtako sitä, näettehän, älkää unohtako sitä. Se tulee auttamaan teitä tulevina vuosina, koska me odotamme jotakin suurempaa koko ajan. Ja me saamme suurempaa koko ajan, mutta maailman ihmiset eivät tiedä sitä. Eivät he myöskään tienneet sitä Nooan päivinä, eivätkä he tienneet sitä Johanneksen päivinä, eivät Jeesuksen, eivät apostolien, eivätkä Irenaeuksen päivinä, he eivät koskaan tienneet sitä.

77. Jopa Joen of Arc, hän oli pyhitetty pikku nainen. Kun hän ei ollut vasta kuin tyttö, puhui Jumala hänelle näyissä, ja Enkeli puhui hänelle. Ja tiedätkö mitä Katolinen kirkko sanoi? “Hän on noita.” Ja he panivat hänet paaluun ja polttivat hänet kuoliaaksi; Katoliset papit tekivät sen, tappoivat hänet ja tuomitsivat hänet kuolemaan “noitana,” ja Joan of Arc kuoli noitana. Noin kaksisataa vuotta myöhemmin he totesivat ettei hän ollutkaan noita, vaan Kristuksen opetuslapsi.

78. He tekivät samoin kaikille pyhille. Jeesus sanoi, “Ketä profeetoista eivät teidän isänne hylänneet?” Hän sanoi, “Te valkaistut seinät. Te kaunistatte profeettain haudat, ja juuri te panitte heidät sinne.” Hän ei ollut hienotunteinen heitä kohtaan, Hän sanoi sen heille.

79. “Te käärmeiden sukupolvi,” sanoi Johannes, “kuka on varoittanut teitä pakenemaan tulevaista vihaa? Älkää alkako sanomaan että Abraham on teidän isänne, että, ‘Me kuulumme johonkin määrättyyn suureen orkanisaatioon.’” “Oletko Kristitty?”

80. “Oh, minä olen Methodisti. Minä olen Presbyteeri, Minä olen Helluntailainen.”

Se ei ollenkaan kuulu siihen. Sillä ei ole sen kanssa sen enempää tekemistä kuin lumella auringonpaisteen kanssa. Sillä ei ole mitään tekemistä Sen kanssa. Jos te olette Kristitty, silloin te olette uudestisyntynyt Jumalan palvelija.

81. Eilen illalla me puhuimme siitä kuinka se oli kun Johannes tuli. Muistakaa nyt se mitä kerroin teille silloin, saadaksenne sisällön asialle. Muistakaa, maailma, seurakunta maailma on saamassa kovinta ravisteluaan, mitä sillä koskaan on ollut, juuri nyt.

82. Muistakaa nyt, ilman epäilyä, Johanneksen päivinä ja Jeesuksen päivinä, siellä oli suuria festivaaleja ja monia suuria puhujia heidän päivinään,

kuulo. Onko se oikein? Se on liha, esipiha, ne ovat ne asiat joihin te ette voi luottaa, koska se on liha.

267. Sitten meillä on sisäpiha joka on lähinnä alttaria. Ja seuraavaksi tulevat viisi aistia jotka hallitsevat sisäpihaa, se on sielua. Omatunto, mielikuvat muistot, intohimot ja kiintymykset. Sielu on paikka jossa ovat kiintymykset, rakkaus ja niin edelleen. Sitten seuraavana on tämä suitsutusastia tässä, jossa myöskin on muistot, omatunto, mielikuvat ja niin edelleen. Kun te istutte alas ja kuvittelette asioita, niin mitä te silloin teette? Te ette tee sitä lihallanne, jonka aistit eivät kuvittele. Vaan se tapahtuu sisäpihalla, teidän sisäpuolellanne.

268. Siinä on kolme porttia. Mitä me olemme tekemässä? Me olemme murtamassa sitä nyt. Älkää nyt kadottako sitä. Me tulemme lihasta viisine aisteineen sisäpihalle joka on sielu; mutta nyt te tulette sydämeen. Näettekö?

269. Siellä on nyt se alttari jonne te Pyhyiden Pyhiinvaeltajat ja Methodistit jätte. Näettekö, te olette piholla, te Lutherilaiset ja niin edelleen siellä aikaisemmin lihassa, viiden aistin kanssa, mitä silmä voi nähdä ja ymmärtää.

270. Tässä tulevat Pyhyiden Pyhiinvaeltajat, jotka olivat Vapaita Methodisteja, he tulevat seuraavalle pihalle ja uskovat puhyyteen, koska sitä paikkaa jonne uhri laskettiin kutsuttiin pyhäksi paikaksi.

271. Mutta kerran vuodessa meni ylipappi sisälle Kaikkein Pyhimpään. Siellä oli Lutherin ajanjakso; sitten Methodistien ajanjakso; sitten Tämä ajanjakso; Seurakunnan valo-jen tuleminen, joka on kuin inhimillisen olennon kokoonpanossa.

272. Sitten kuinka me pääsemme sisälle Tähän? Muistakaa nyt, siellä oli esirippu, esirippu joka riippuu pyhän ja Kaikkein Pyhimmän välissä. Kaikkein Pyhin on se paikka johon Kristus tulee istuakseen sydämenne valtaistuimelle. Silloin on Kristus asetettu valtaistuimellensa. Hän tulee vanhurskauttamisen ja pyhittämisen kautta; (onko se oikein?) Ja sitten, “Yhdellä...” (vedelläkö? Seurakunnallako? Uskontunnustuksellako?) “Hengellä, meidät on kaikki kastettu yhteen Ruumiiseen, joka on Kristuksen Ruumis.” Millä se tapahtuu? Pyhällä Hengellä.

273. Ketkä voivat tulla sisälle? Methodistit, Baptistit, Presbyteerit, Helluntailaiset, ketkä tahansa tahtovat. Tiedätkö te mikä tuo esirippu on joka verhoaa teidän sydämenne Siltä? Oletteko valmiit? Tuota esirippua kutsutaan nimellä “oma-tahto”. Näettekö nyt kuvan? Aistit täällä ulkopuolella ruumiissa ja aistit sieluun, ja sitten esirippu pyhän paikan ja Kaikkein Pyhimmän välillä. Ja ainoa tapa teidän päästä sinne on omatahtoisesti! “Sillä kuka tahansa...” Mitä? Kuka tahansa puristaa kiittäkö? Kuka tahansa on upotettuko? Kuka

tai ettette olisi koskaan syntyneetkään maan päälle, kuin että loukkaatte yhtä näistä. Tarkoittiko Hän sitä? Voisiko Hän valehdella?

Sanoivatko apostolit sen? Eivät. Jeesus sanoi Sen! Jeesus sanoi, “Jos te edes loukkaatte yhtä heistä, näistä pienistä jotka uskovat Minuun.”

Ja “Nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat!”

258. Joku suuri mies saattaa sanoa, “Oh, minä uskon Häneen! Halleluja!”

259. “Oletko koskaan puhunut kielillä, tulkinnut kieliä, ajanut ulos perkeleitä, nähnyt näkyjä ja niin edelleen, niinkuin Hän lupasi?”

260. “En, ne päivät ovat ohitse.” Hän ei ole mikään uskovainen, vaan teko-uskovainen.

261. Jeesus sanoi viimeisinä sanoinansa, “Nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat, kaikkeen maailmaan ja jokaiselle luodulle.” Niin se on. “Ne seuraavat uskovaista siihen asti kunnes Minä palaan takaisin.” Ne ovat Hänen viimeiset Sanansa. Kuinka monet tietävät sen? Ke ovat Raamatussa, Markus 16.

Katsokaahan nyt, hän on vain teko-uskovainen.

262. Mutta kun te löydätte uskovaisen joka todella uskoo, merkkien seurattessa, ja te näette heidän elämänsä nöyryyden, ei jotakin jäljittelijää, ja te tiedätte että he ovat todellisia, aitoja Kristittyjä, silloin pysykää hiljaa. Se mitä tulee tehdä on liittyä yhteen heidän kanssaan, koska te olette kulkemassa ylöspäin Kuninkaan valtatietä.

263. No niin, mitä tapahtui? Tarkatkaa tätä. Esipiha: se oli Lutherin ajanjakso, aloittaes3amme Pakana Seurakunta Ruuniin.

264. Muistakaa, he olivat Juutalaisia lähes vuoteen 606 asti, sen tullessa Tyatiraan, se koostui lähes kokonaan Juutalaisista käännyttäisistä. Juutalaisuuden jälkeen, siihen tulivat sekä Juutalaiset että Pakanat, mutta enimmäkseen he olivat Juutalaisia. Mutta kun Pakana ajanjakso todella alkoi, sen tultua tälle puolelle, näettekö, silloin tulivat Martin Luther, John Wesley ja niin edelleen. Näettehän?

265. Tarkatkaa nyt näitä kolmea viimeistä Pimeän Ajanjakson jälkeen. Sen tullessa, tar -katkaa näitä kolmea pihaa. Katsokaas liha, sielu, henki. Tuo esipiha, liha. Tuo pyhä paikka: Nasarealaiset, Pyhyiden Pyhiinvaeltajat, Vapaa Methodistit. Näettekö? Ja sitten Kaikkein Pyhin: takaisin Helluntailaisiin, niinkuin se alussa alkoi, näettekö, takaisin alkuun.

266. Nyt jos te piirrätte sen itsellenne, niin haluan merkitä siihen nuo viisi porttia lihaan, jotka hallitsevat lihaa. Te tiedätte mitä ne ovat, ne ovat viisi aistia. Kuinka monta aistia hallitsee ruumista? Viisi: näkö, maku, tunto, haju ja

suuria intellektuelleja, jotka vetivät kymmeniä tuhansia ja taas tuhansia ihmisiä. Mitä olisi Kaifas saanut aikaan jos hän olisi kutsunut kokoontumaan yhteen? Hän olisi tuonut koko Israelin yhteen kaikkialta. Joku saattoi sanoa, “Oh, jos Kaifas sanoisi niin-ja-niin, olisi se hienoa.” “Uskotko sinä Kirjoituksia, Rabbi, Saarnaaja, Tohtori, Piispa? Uskotko sinä Kirjoitukset?”

“Tietenkin minä uskon Kirjoitukset, minähän olen tunnettu oppinut!”

83. “Hyvä on. Raamattu sanoo tässä että on tuleva aika jolloin ‘Kaikki vuoret hyppivät kuin karitsat, ja puut taputtavat käsiänsä, ja kaikki korkeat paikat alennetaan ja kaikki alhaiset paikat tullaan korottamaan. Ja se tullaan tekemään äänellä joka huutaa erämaassa.’ Uskotko sinä sitä, Rabbi, Saarnaaja, Tohtori, Pastori?”

“Totta kai minä uskon sen!” “Kuinka se tuleetapahtumaan?”

84. “Oi, Jumala tulee lähettämään jonkun mahtavan miehen maan päälle jonakin päivänä. Hän tulee olemaan suuri mies. Hän tulee olemaan ääni joka huutaa erämaassa, hän tulee käymään Messiaan tulemuksen edellä. Ja kun Hän tulee, niin mielessäni ei ole mitään epäilystä siitä etteikö Hän tulisi suoraan alas Taivaasta. Ja Hän on tuleva tänne temppeliin ja sanova, ‘Nyt me tulemme ottamaan kaikki Roomalaiset ja lyömään heidät kuoliaaksi, siinä kaikki. Me olemme lyövä kaikki Roomalaiset.’ Ja sitten ylipappi tulee sanomaan, ‘Tervetuloa Messias!’ Ja Messias tulee alas, ja me tulemme takomaan kaikki miekkamme auroiksi, eikä sotia ole enää oleva.” A-hah, se oli heidän tulintansa.

85. Mutta mitä tapahtui Messiaan tullessa? Mitä tapahtui? Ei ollut mitään esittelyä Taivaasta, jonka he olisivat nähneet. Vaikka se olikin siellä, eivät he kuitenkaan nähneet sitä. Näettekö? Milloin kaikki vuoret hyppivät kuin karitsat? Milloin kaikki korkeat paikat alennettiin ja alhaiset korotettiin? Joku vanha karva-naamainen saarnaaja joka ei tuntenut edes aakkosiaan, tuli esiin erämaasta. Historian mukaan hän meni erämaahan yhdeksän vuotiaana, eikä tullut uudelleen näkyviin ennenkuin hän oli kolmenkymmenen. Hän eli heinäsirkoilla ja metsähunajalla.

86. He ovat syöneet heinäsirkoja koko ajan. En usko että ne ovat kovin pahoja, koska te voitte ostaa niitä täältä supermarketista, jos haluatte niitä, heillä on kimalaisia, mehiläisiä, heinäsirkoja ja kalkkarokäärmeitä, mitä tahansa te vain haluatte.

87. Niinpä hän eli heinäsirkoilla ja metsähunajalla. Se oli melkoinen ruokavalio! Mutta Jumalan voima piti hänet. Hän ei pukeutunut ympärikäännettyyn kaulukseen; niinkuin veli Parnell tai joku heistä eilen illalla sanoi. Hän ei pukeutunut hännystakkiin ja kaikkeen siihen. Hän tuli ulos

erämaasta palanen lampaannahkaa kiedottuna ympärilleen. Ja kuten sanoin, meidän täytyy ottaa kylpy joka päivä, mutta hän tuskin otti sitä kerran kolmessa tai neljässä kuukaudessa siellä ulkona erämaassa. En tiedä. Hänessä ei ollut paljoakaan nähtävää. Hänellä ei ollut saarnatuolia. Hän ei mennyt mihinkään suuriin kaupunkeihin pitämään suuria herätyskokouksia. Hän seisoi siellä ulkona Jordanin rannalla, polviaan myöden mudassa, ja sanoi, “Te kyykkäärmeiden sukupolvi, kuka on varoittanut teitä pakenemaan tulevaa vihaa?” Kyllä, se oli milloin korkeat paikat madallettiin ja matalat korotettiin. Näettehän? Kyllä vaan.

88. Sitten tiedättehan, he odottivat Messiaan tulevan alas Enkelien kanssa, ja asettuvan sinne kunniakatokseen temppelin pihalle, jonka he olivat rakentaneet Häntä varten. Näettekö? Ja miten Hän tuli? Hän ohitti jokaisen heidän synagoogistaan ja jokaisen heidän orkanisaationsa, ja tuli alas talliin. He pakottivat Hänet siihen.

89. Niin se on tänäänkin. Hänet on pakotettu tekemään asioita, pakotettu olemaan kirkkokuntien ulkopuolella, koska Hänen Sanomansa ei ole yhteistyössä kirkkokuntien kanssa. Hänen Sanomansa tänään, jota Hänen palvelijansa saarnaavat, on kirkkokunnallistumaton, koska kirkkokunnat ovat ajaneet Hänet ulos. Raamattu sanoo niin. Hän on ulkopuolella, kolkuttaen ja yrittäen tulla sisälle Omaan seurakuntaansa. Sillä tavalla se on, näettekö, se on aivan sama asia tänään.

90. Niinpä muistakaa, että mikä näyttää suurelta ihmisestä, on pientä Jumalan edessä. Se on syy miksi teillä ei tarvitse olla paljon kukkia. Ja kun Jumala tulee jälleen, kun Jeesus tulee jälleen, te tulette olemaan yllättyneitä, että se oli joku pieni pesijä-nainen joltakin kujalta. A-hah. Te tulette yllättymään, että se on joku kaveri joka ei paljoa puhele, vaan pitää salaisuudet sisällään, ja vaeltaa Jumalan edessä nöyrästi. Te tulette olemaan yllättyneitä. Saarnasin äskettäin aiheesta “Yllätyksiä Tuomiolla.”

91. Se ei tule olemaan yllätys nähdä pirtutrokari siellä, hän tietää olevansa mennyttä. Varmasti. Ei tule olemaan yllätys nähdä valehtelijaa, avionrikkojaa ja kaikkea muuta sellaista siellä. Mutta yllätys ja pettymys tulee olemaan niille jotka ajattelevat menevänsä sisälle; ja joilta tullaan eväämään pääsy. Se on oleva pettymys niille jotka sanoivat, “Hyvä on, hetkinen vain, äitini kuului tähän kirkkoon, isäni kuului tähän kirkkoon, isoisäni ja isoäitini kuuluivat siihen. Minä olen ollut sen jäsen koko elämäni.”

92. “Menkää pois Minun tyköäni, te jotka teette vääryyttä, Minä en edes tuntenut teitä.”

ja henki. Nyt, tämä mies on paha, ilkeä, petollinen, varastaa, valehtelee, tekee aviorikoksen ja kaikkea pahaä mitä vain voi tehdä; mutta tämä toinen mies on täynnä rakkautta, rauhaa ja iloa. Heillä molemmilla on ruumis, sielu ja henki. No niin, mistä johtuu ero? T ä -m ä mies voi mennä taaksepäin ja sanoa, “Minä muistan äidin, voin muistaa mitä asioita teimme kun olimme poikia;” he molemmat voivat tehdä sen. Heillä molemmilla on henget, heillä molemmilla on sielut, heillä molemmilla on ruumiit.

250. Mutta tämän miehen hengen luonne on paha; tällä toisella miehellä hengen luonne on hyvä. Näettekö? Niinpä Jumala nyt yrittää päästä mihin? Ihmisen henkeen ja sydämeen. Hengen ollessa, sydämessä.

251. Tiedätekö, (en lopettanut sitä) mutta tiede sanoi, että “Ihminen ei voinut ajatella sydämellään.” Ja nyt tiede on alkanut nähdä että ihmis-sydämessä on pieni osasto, jota ei ole eläimen sydämessä. Se on ainoastaan ihmisellä, tuo pieni osasto jossa ei ole edes yhtään verisolua. He sanovat, “Sen täytyy olla paikka jossa henki asuu.” Jättäkää heidät vain rauhaan, ja he ottavat omat typerät asiansa ja todistavat Jumalan oikeaksi. Se on totta. Jumala vain panee typerykset todistamaan Itsestään.

252. Nyt se on suurilla otsikoilla sanomalehdissä. Veli Bozen pikkutyttö sanoi, “Veli Branham, tiedätkö mitä puhuit eräänä päivänä?” Hän sanoi, “Katsohan, tiede on jo löytänyt sen.”

253. Minä sanoin, “Siunattu olkoon Jumala! Sen minä haluan, sisar.”

254. Ihmisen sielu on hengen luonne, ja henki asuu ihmisen sydämessä.

255. No niin, mikä nyt on esipiha? Se on liha. Näettekö? Se on ensimmäinen asia jonka kohtaatte, liha. Se teidän on voitettava ensin. Teidän on ohitettava liha. “Minusta ei tunnu että haluaisin mennä kirkkoon. Tietkin ovat liian liukkaita. On liian kuumaa. Kirkkoonko? En oikein tiedä.” Se on liha. Teidän on kulutettava se ja kuljettava sen lävitse, Jumalan täytyy päästä sen lävitse.

256. Seuraava kerta Hänen täytyy tulla sieluun, se on luonteeseen. “Mitähän Jonesit tulevat sanomaan minusta? Tiedätkö, minun seurakuntani tulee potkaisemaan minut ulos jos teen jotakin sellaista.” Näettekö? Mutta teidän täytyy kulkea sen lävitse.

257. Ja kun te kuljette sen lävitse, silloin Hän tulee sydämeen, ja siellä on Hänen valtaistuimensa. Se on Pyhä Henki teissä. Jeesus sanoi, “Olisi paljon parempi jos myllynkivi olisi ripustettu kaulaanne ja teidät olisi hukutettu meren syvyyteen, kuin että loukkaatte yhtä näistä vähäisistä jotka uskovat Minuun.” Ei mitenkään vahingoit taa heitä, vaan vain loukata heitä, vain järkyttää heitä jollakin. Silloin olisi parempi jos teidät itsenne olisi hukutettu

silmiensä kautta. Mutta kuitenkin Jumala hänen sydämessään saa hänet uskomaan asioita joita hän ei voi nähdä. Katsokaahan, Jumala on hänen sydämessänsä, ihmisen sydän on Jumalan Valtaistuini. Ymmärrätkö sen? Jumala valmisti Valtaistuimensa ihmisen sydämeen.

240. Tarkatkaa nyt. Mikä on ensimmäinen osa ihmisessä? Ensimmäinen osa on ruumis. Seuraava osa on sielu, joka on hänen henkensä luonne, joka tekee hänet siksi mitä hän on. Kolmas osa ihmisestä on hänen henkensä, joka on hänen sydämensä keskipisteessä, ja sydämen keskellä on se missä Jumala tulee Valtaistuimellensa.

241. Te muistatte kuinka sanomalehdet Chicagossa äskettäin kirjoittivat siitä, se oli noin neljä vuotta sitten, kuinka uskomattomilla oli tapana sanoa, “Jumala teki virheen kun Hän Salomonin kautta sanoo, ‘Niinkuin ihminen sydämessään ajattelee.’” He sanoivat, “Sydämessä ei ole mitään mielenkykyä jolla ajatella. Kuinka joku voisi ajatella sydä-mellänsä. Hänen on täytynyt tarkoittaa hänen ‘päätänsä.’”

242. Jos Jumala olisi tarkoittanut päätä, Hän olisi sanonut “päässään.”

243. Kuten Mooses, mitä jos Mooses, kun Jumala sanoi, “Mooses, ota pois kenkäsi, sillä sinä seisot pyhällä maaperällä”; jos hän olisi sanonut, “Hyvä on, minä otan pois hattuni, se kelpaa aivan yhtä hyvin”? Jumala sanoi “kengät.” Hän ei sanonut hattu, Hän sanoi “kengät.”—

244. Ja kun Hän sanoi, “Tehkää parannus, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä,” niin Hän ei tarkoittanut “Isän, Pojan, Pyhän Hengen nimessä.” Hän tarkoitti juuri sitä aita Hän sanoi.

245. Kun Hän sanoi “Teidän täytyy uudestisyntyä,” niin Hän ei sanonut “Teidän tulisi uudestisyntyä.”

246. Hän sanoi, “Nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat,” eikä Hän koskaan sanonut että “Ne ehkä tulevat seuraamaan.”

247. Hän sanoo mitä tarkoittaa! Hän on Jumala eikä voi perua sitä. Hän tietää mikä on täydellistä, joten Hän tekee sen sillä tavalla, ja sillä tavalla Hän tarkoittaa sen olevan. Teidän täytyy tulla Siihen, eikä Hänen tulla teidän ideanne. Teidän täytyy tulla Hänen Ideaansa. Se on siinä erona.

248. Nyt tässä ruumiin ja sielun järjestelmässä... Jos te otatte tuon sanan sielu ja katsotte sitä Raamatun sanakirjasta tai Websterin sanakirjasta tai mistä tahansa, ne sanovat että se on “hengen luonne.”

249. Tässä on nyt joku mies, sanokaamme, tässä on John Doe. Hyvä on, ja t ä s s ä on Sam Doe. No niin, John Doe on mies ruumillisesti, hän on Sam Doen veli. Nyt John on ruumis, sielu ja henki; ja samoin on Sam Doe ruumis, sielu

93. Katsokaa vanhaa Simeonia, tuntematon mies, ilman mainetta, Raamattu ei kerro meille mitään hänestä. Mutta Raamattu sanoi, “Pyhä Henki oli paljastanut sen hänelle.” Siinä se on teille. Hänelle oli sanottu ettei hän tulisi kuolemaan ennenkuin olisi nähnyt Herran Kristuksen.

94. Katsokaa sitten Johannes Kastajaa, jonkinlainen omituinen tyyppi, metsäläinen jostakin metsistä. Se oli paljastettu hänelle. Hän astui esiin saarnaten Sanoman. Katsokaa sitä!

Kuka oli pikku Anna?

95. Tuo pieni neitsyt, Maria, synnillisestä Nasaretin kaupungista (yhtä paha kuin Jeffersonville), mutta hän oli pitänyt itsensä puhtaana, koska hän tiesi että Messias oli tuleva jonakin päivänä.

96. Joosef, eräs kirvesmies oli menettänyt vaimonsa ja kosiskeli tätä pientä tyttöä. Ja sitä kautta Pyhä Henki tuli. Ja sitten maailma tulee ja antaa sille likaisia nimiä, kuten “pyhä kieriskelijä, helluntailainen.” Näettekö, he mustasivat sitä. “Tuo lapsihan syntyi avioliiton ulkopuolella.” Mettekö, he uskoivat niin, ja se näytti olevan niin. Mutta Jumala tekee sen sokai3takseen silmät viisailta ja harkitsevilta, ja pal-jastaakseen Sen lapsille jotka tahtovat oppia.

97. Toivon että siinä on tarpeeksi perustaa sille mitä tulen sanomaan jonkin ajan kuluttua. Tulen osoittamaan sen teille. Näettekö tätä öljyä? No niin, olen kertonut sen teille taustaksi, nähdäkseenne että se ei ole mies, vaan se on Jumala, tämä on se mihin osoitan. Hyvä on.

98. No niin, “Tule tänne ylös,” sanoi tuo Ääni. Ja kun ovi oli avautunut, hän kuuli pasuunan soivan, ja välittömästi Johannes oli Hengessä, ja niin pian kuin hän tuli Henkeen, hän alkoi nähdä asioita. Te alatte nähdä asioita kun te tulette Henkeen. Ensimmäiseksi teidän täytyy tulla Henkeen. Unko se oikein?

99. Mitä jos te menisitte seuraamaan pallopetiä ja sanoisitte, “Minä totisesti rakastan pesäpalloa.” Ja sitten hankitte itsenne aivan eturiviin, aitiopaikoille, nähdäkseenne Yankees pelaavan Bulldoggeja vastaan, tai keitä he sitten ovatkin.

100. Ja teidän puolenne on juuri häviämäisillään, ja äkisti joku nykyaikainen Babe Ruth ottaa mailansa tällä tavalla ja sanoo, “Näettekö tuonne kaukaisuuteen?” ja sitten hän lyö pallon näkymättömiin; ottaa hattunsa, tuulettaa itseään; kolme miestä oli odottanut kotiinjuoksua kolmannella pesällä; sitten hän kävelee ensimmäiselle pesälle, toiselle pesälle ja puristaa pesämiehen kättä, ja kävelee hitaasti takaisin kotipesälle ja kumartaa. Oi pojat, mikä kirkuminen ja hyppiminen ja “hurraaminen”!

101. Olen itseasiassa nähnyt heidän ottavan nämä... Muistatteko nuo vanhat olkihatut? Menin eräänä päivänä katsomaan pesäpallo-ottelua ja näin erään kaverin lyövän kunnia-juoksun. Ja eräs mie3 joka istui edessäni olkihattu päässään, kiihoittui niin että vetäisi olkihatun lierit kaulukseksi kaulansa ympärille, kuvun lentäessä pois. Hänelle se oli suurta aikaa. Hän oli niin poissa tolaltaan ettei tiennyt mitä teki. Hän vain potki ja hurrasi ja huusi ja hyppi. Tiedätekö, uskon hänen todella rakastaneen pesäpalloa. Hän oli pesäpallon orja, aivan niinkuin jotkut ovat savukkeiden ja viskyn orjia.

102. Minä olen Jeesuksen orja. Kyllä. Minä yksinkertaisesti rakastan sitä. Jos te olette Jeesuksen orja te kaipaatte Häntä.

103. Voisitteko kuvitella tuon miehen sanoneen, "Minä olen pesäpallon orja." Ja sitten kun hän näkki oman puolensa häviävän, hän vain katsoisi ympärilleen ja sanoisi, "Kyllä kai se hyvin oli."

"Sanooko hän rakastavansa pesäpalloa?"

104. Te sanoisitte, "Etkö sinä pidäkään pesäpallosta? Jokin on vialla kanssasi! Kaikki kunnan pesäpallon harrastajat..."

105. Te kysyisitte, "Mikä on vikana tuolla miehellä? Katsokaa kuinka hän vain istuu siellä." Hah!

106. Laskekaa yhteen kaksi ja kaksi, näettekö. Oi, kun te olette Jeesuksen orja, te tunnette Pyhän Hengen upottavan nuo Sanat sydämeenne ja silloin jokin alkaa huutamaan. Te menetätte itsehillintänne!

107. Toivon että tämä mies antaa minulle anteeksi, joka istuu tässä lähellä. Tämä pitkä, mustatukkainen mies joka istuu tässä, joka seisoi yhtenä iltana eteisessä ja joku sanoi hänelle jotakin tiedättehän auttaakseen jotenkin. Ja tuolla poika raukalla on ollut hirvittävää aikaa, tiedän hänen vaimonsa jättäneen hänet ja vaativan avioeroa, koska hän rakasti Herraa Jeesusta. Se on totta. Hän oli ollut sodassa ja ammuttu hajalle; olin pahoillani hänen puolestaan. Kun hän tuli kotiin vaimonsa ja lastensa luo... Hän oli luvannut Herralle että hän tulisi palvelemaan Häntä, ja niin pian kuin Herra alkoi siunata häntä, ja hänen välinsä olivat oikein Jumalan kanssa, hänen vaimonsa alkoi vaatia avioeroa ja jätti hänet. Mutta hän oli yhä orja.

103. Ja kun hän seisoi siellä eräänä iltana, ja joku sanoi jotakin Jeesuksesta, jotakin senkaltaista kuin, kuinka suuri Hän oli, hän huusi "Kunnia!" ja ojensi käsivartensa ja hänen nyrkkinsä työnty seinän lävitse sillä tavalla, eikä hän edes tiennyt tehneensä sitä. Hänen nyrkkinsä oli seinän lävitse. Hän sanoi, "Veli Bill, minä tulen maksamaan sen." Uskon että veli Wood tuli ja vaihtoi siihen uuden seinälevyn. Me emme välittäneet siitä, veli Ben, me vain iloitsimme siitä että sinä olit orja.

on Juudan Sukukunnan Leijona, ja nuo eri sukukunnat neljällä sivulla suojelemassa armoistuinta. Oi, mikä kuva! Oi, on suuria päiviä edessämme.

233. Niinkuin olemme nähneet, se oli Jumalan Valtaistuin Taivaassa, jonka kaavan mukaan Mooses teki sen maan päällä. Jumalan Valtaistuinta, Hänen tuomioistuintaan täällä maan päällä edusti Kaikkein Päyhin. Koko Israel tuli tuohon yhteen paikkaan löytääkseen armon, koska Jumala kohtasi heidät ainoastaan vuodatetun veren alla.

234. Kuunnelkaa nyt tarkasti. Sitten Jehovan näkyvän Läsnaolon Kirkkaus nousi eräänä päivänä pois tuolta armoistuimelta, ja Se asettui toisen majan ylle (Aamen!) tämän Yhden, "Isä ei tuomitse ketään, sillä Hän on antanut kaiken tuomion Pojalle." Jumalan Tuomioistuin. "Jos te puhutte Minua vastaan, se tullaan antamaan teille anteeksi," puhuen erään toisen tulosta, toisesta Armoistuimesta. "Katsokaahan, te voitte puhua Ihmisen Poikaa vastaan, ja Minä annan sen teille anteeksi; mutta jonakin päivänä Pyhä Henki on tuleva ja asuva ihmisten sydämissä, ja yksikin sana Sitä vastaan eikä sitä tulla koskaan antamaan anteeksi."

235. Se tulee jatkuvasti ankarammaksi ja ankarammaksi koko ajan, tämä tuomio, koska Jumalan kärsivällisyys on jatkuvasti vähenemässä, yrittäessään saada syntisiä tulemaan luoksensa sovitettaviksi. Ensimmäiseksi, Hän oli taivaissa ylhäällä ja loisti tähdissä. Toiseksi, Hän oli maan päällä loistaen Jehovan näkyvän Läsnaolon Kirkkauden kautta. Seuraavaksi Hän tuli ja oli tehty lihaksi keskuudessamme, yhä jatkuvasti kärsivällisenä. Sitten Hän lunasti ihmisen Verellänsä, ja tuli Seurakuntaansa Pyhän Hengen muodossa, ja puhua Sitä vastaan, silloin on kaikki lopussa, ei ole enää mitään.

236. Nyt te voitte nähdä minne ravistelu tulee. Me olemme ajassa jota he eivät käsitä. Ihmiset eivät voi käsittää mitä Se merkitsee.

237. Ensimmäinen Valtaistuin oli Taivaassa, tuomioistuin. Toinen Valtaistuin oli Kristuksessa. Kolmas Valtaistuin on ihmisessä.

238. Sallikaa minun nyt ottaa tämä pieni asia jonka olen piirtänyt tänne. Toivoisin että minulla olisi taulu, voidakseni saada sen vähän käsitettävämmäksi teille. Me otamme tämän esipihan ja piirrämme sen vain pyöreänä renkaana, tällä tavalla, jokaisen niistä. Uskon että se ehkä tällä tavalla voidaan ilmaista parhaiten.

239. No niin, mikä on ihminen? Hän on kolminainen olemus; ruumis, sielu ja henki. Kuinka moni tietää sen? Tarkatkaa Jumalan lähestymistä. Mikä on ihmisen sydän? Muistatteko sanomaani, "Jumala Valitsi Ihmisen Sydämen Hallintotorniksensa"? Perkele taas valitsi hänen päänsä omaksi hallintotornikseen; näettekö, hän saa hänet näkemään asioita, katsellen hänen

Hän on juuri nyt kuolemaisillaan. Minä lähestyn Sinua, ‘Pyhä, pyhä, pyhä, Herralle.’”

“Miten?”

“Kuten ylipappi.”

“Miksi?”

“Veljeni puolesta. ‘Pyhä, pyhä, pyhä, Herralle.’”

228. Siinä se on teille! Teidän päivittäinen vaelluksenne, päivittäinen puhumisenne, päivittäinen käyttäytymisenne, teidän sydämenne, sielunne ja kaikki on, “Pyhä, pyhä, pyhä, Herralle.” Ei mitään katkeruuden juuria eikä muutakaan, vaan vain “Pyhä, pyhä, pyhä, Herralle. Pyhä, pyhä, pyhä, Herralle,” kun me alamme lähestyä Häntä veljemme puolesta. Kuka tahansa tahtoo voi tulla, olla voideltu, Veren kulkiessa hänen edellään, soittaen “Pyhä, pyhä, pyhä, Herralle.”

229. No niin, nämä olivat ulommainen piha ja pyhä paikka. Ja kaikkein pyhin oli Jumalan pyhäkkö maan päällä. Tarkatkaa kuinka se oli Taivaassa olevan mukainen. Me tulemme nyt suoraan takaisin tähän samaan Kirjoitukseen. Oh, niin kauan kuin käymme lävitse Ilmestyskirjaa, me voimme tulla jälleen suoraan takaisin tähän.

230. No niin, missä Johannes on seisomassa? Esipihalla. Lukekaamme hieman edemmäksi niin että voitte saada kuvan siitä:

Ja valtaistuimesta lähti salamoita ja ukkosenjylinöitä ja ääniä: ja siellä oli seitsemän tulista lamppua palamassa valtaistuimen edessä...(Odottakaa kunnes tulemme siihen!) ...jotka ovat Jumalan seitsemän Henkeä. (Heijastaen Jumalan Valoa Seurakuntaan, suoraan Jumalan Valtaistuimelta.)

231. Ei jonkun seminaarin kautta, ei jonkun piispan kautta; vaan suoraan Jumalan Valtaistuimelta, Hänen ylösnousemuksensa voiman ilmestyksellä, tehden Hänet samaksi eilen, tänään ja iäisesti! Nuo seitsemän tähteä seisovat siellä, heijastaen tuota Valoa, Jeho van näkyvän Läsnäolon Valoa, Kaikkein Pyhimmästä. Seitsemän palavaa lamppua, tässä lam punjalassa, heijastaen Hänen Valonsa, Hänen värinsä, Hänen ylösnousemuksensa voiman suoraan Seurakuntaan. Aamen!

Ja valtaistuimen edessä oli lasinen meri kuin kristalli: ja valtaistuimen keskellä, ja valtaistuimen ympärillä, oli neljä olentoa täynnä silmiä edestä ja takaa.

232. Ja hän jatkaa eteenpäin selostaen näitä olentoja, samoja jotka Hesekiel näki; noita suojelijoita...joista yksi oli kuin mies, yksi kuin leijona, ja yksi kuin kotka. Mitä se oli? Tarkatkaa nyt kun me tuomme ne ja osoitamme kuinka yksi

109. Kun Pyhä Henki tekee jotakin teille, te ette voi istua hiljaa, jokin alkaa kuohua yli äyräittänsä. Aamen. Jokin ottaa otteen, je te olette Kristuksen orja. Kun terakastatte Herraa, silloin jokin teissä isoa ja janoaa. Jeesus sanoi, “Siunattuja ovat he, sillä heidät täytetään. On jo siunattua janota, oli teillä Sitä sitten tai ei.” Kuinka monet haluavat lisää Jumalaa? Hyvä on, te olette jo siunattuja kun te haluatte sitä. Vaikka teillä ei olisikaan Sitä, te olette kuitenkin siunattuja. “Siunattuja

ovat ne jotka isoavat ja janoavat.” Te olette siunattuja jos te vaikka vain isoatte ja janoatte, koska te haluatte Sitä, te olette siunattuja. Sillä on paljon ihmisiä jotka eivät halua Sitä.

110. Muistatteko saarnaani eräänä iltana? Näettekö, kuten tuo Moron, hän piti laatikon ja heitti lahjan pois. Näettekö? Älkää ottako laatikkoa, ottakaa Lahja. Hyvä on.

No niin,... heti... hengessä: ja, katso, valtaistuini oli asetettu taivaassa, ja yksi istui valtaistuimella.

111. Huomatkaa nyt, me puhuimme siitä eilen illalla, uskoisin, että tällä Valtaistuimella... Me näimme että ensin Valtaistuimella ei ollut mitään, ja nyt Joku on Valtaistuimella, joten se osoitti että Jeesus oli tullut Seurakuntansa kanssa Kirkkauteen ja oli istunut Omalle Valtaistuimellensa. “Istuen Valtaistuimella,” se on Seurakunta ajanjakson jälkeen, ja me haluamme tulla siihen hetken kuluttua.

112. Nyt te kysytte, “Missä sitten on Hänen valtaistuimensa tänään?” Nyt veli Neville jos ohitan sen, tulet kysymään minulta jonkin ajan kuluttua, että missä Hänen valtaistuimensa on tänään. Uskon että tulen pääsemään niin pitkälle. “Missä on Hänen valtaistuimensa nyt, jos Hän ei kerran nyt ole Omalla Valtaistuimellansa?” Ei, Hän ei ole Omalla Valtaistuimellansa nyt.

113. Hyvä on nyt:

Ja hän joka istui oli näöltään kuin jaspis- ja sardion kivi: ja sateenkaari ympäröi valtaistuinta, näöltänsä smaragdina kaltainen.

114. Ottakaamme nyt 3. jae, aloittaaksemme. Tämä Yksi joka istui Valtaistuimella oli näöltänsä kuin jaspis-kivi... Toisin sanoen, kun te katsoitte Häntä, oli Hän sellaisessa loistossa ja kauneudessa! Oi, minä haluan nähdä Hänet. Ettekö tekin?

115. Yhtenä päivänä... Muistan sisar Howard Cadlen, ja uskon monien teistä muistavan hänet. Olin siellä kadun toisella puolella, ja vaimoni joka istuu siellä muistaa kuinka hänen oli kylmä siellä huoneessa. Nousin ylös ja oli todella kylmää, ja tuuli puhal-si, oli talvinen aika, lunta maassa, ja tuuli

puhalsi alas savupiipusta, enkä voinut saada tulta syttymään, pelastaakseni elämäni. Se hermostutti minua kun panin jotakin sisälle ja se puhalsi sen jälleen sammuksiin. Billyllä oli kylmä ja vaimollani oli kylmä, ja minä yritin sytyttää tulta. Ja sitten satuin avaamaan radion, ja muutamassa minuutissa minä lämpenin, kun kuulin sisar Cadlen laulavan, “Kun saavutan tuon Maan, tuon kaukaisen rannan, haluan nähdä Jeesuksen. Etkö sinäkin?” Oi pojat!

116. Minä vain istuin siellä keskellä lattiaa ja aloin itkeä. Te tiedätte kuinka hän osasi laulaa, tuolla todella suloisella satakielen äänellään. Haluan kuulla hänen laulavan, kun olen ylittänyt rajan; “Haluan nähdä Jeesuksen. Etkö sinäkin?”

117. Ajattelin, Oi Jumala, kyllä minä haluan nähdä Hänet jonakin päivänä. Kun kukat ovat kaikki ohitse, haluan nähdä Jeesuksen” Nähdä Hänet Valtaistuimellansa, kauneudessaan ja loistossaan! Oi, haluaisin seistä missä Johannes seisoi, voidakseni vain seistä ja katsella Häntä.

118. Täällä jokin aika sitten, orjuuden aikana... Sanon tämän värillisten ystävien puolesta joita on täällä tänä aamuna. Oli kerran eräs värillinen mies, jolla oli tapana käydä eräässä pienessä paikassa.

119. Ja heillä oli tapana tehdä niin Kentuckyssa, pitää laulajaisia. Ehkä Mama Cox ja muut muistavat kuinka heillä oli tapana pitää näitä laulajaisia, tiedättehän, kokoontua jossakin talossa, ja he saattoivat soittaa urkuja ja nuoret ja kaikki lauloivat. Heillä oli tapana tehdä niin täällä Uticassa ja ympäri maaseutua. Nykyään he hankkivat pullon viskyä ja menevät jonnekin ulos pitämään rock ‘n’ roll kutsuja.

120. Mutta silloin he lauloivat hengellisiä lauluja. Yhdessä näistä laulajaisista, siellä eräs vanha värillinen mies pelastui. Ja Herra kutsui hänet saarnaamaan, ja seuraavana päivänä hän kulki ympäri viljelyksiä kertoen siitä orjille. Hän sanoi, “Herra pelasti minut eilen illalla ja on kutsunut minut saarnaamaan veljilleni.”

121. Ja lopulta se tuli maatilan omistajan korviin, ja hän kutsui hänet sisälle ja sanoi, “Sambo, tulehan toimistooni.”

Hän sanoi, “Kyllä, herra,” ja käveli sisälle.

122. Hän sanoi, “Mitä tämä on mitä minä kuulen sinun levittävän orjien keskuuteen, että Herra on tehnyt sinut vapaaksi?”

123. Hän sanoi, “Kyllä, herra. Minä olen sinun orjasi, sinä olet ostanut minut rahallasi, mutta se miten Jumala vapautti minut eilen illalla... Jeesus vapautti minut synnin ja kuoleman elämästä ja häpeästä. Hän on vapauttanut minut.”

uhrattu. Sitten tässä riippui esirippu, josta mentiin Kaikkein Pyhimpään; jossa oli armoistuin ja Kerubit. Se on mihin halusin tulla seuraavalla oppitunnilla, noihin Kerubeihin jotka varjostivat armoistuinta. Voi pojat, siinä me voisimme pysyä koko kuukauden, puhuaksemme noista Kerubeista.

223. Huomatkaa nyt kuinka he tulivat sisälle. Seurakunta voi tulla tänne; papit voivat seistä tässä; mutta vain ylipappi voi mennä sisälle tänne, kerran vuodessa, verta mukanaan.

224. Ja hänen täytyi olla puettu määrättyllä tavalla, määrättyihin vaatteisiin; täytyi olla kulkuset ja kranaattiomenat. Ja kävellessään hänen täytyi kävellä määrättyllä tavalla. Ja hänen kävellessään nuo kellot ja kranaattiomenat soivat, “Pyhä, pyhä, pyhä, Herralle. Pyhä, pyhä, pyhä, Herralle.” Miksi? Hän oli lähestymässä Jumalaa, liiton veri käsissään. Hän oli menossa Jumalan eteen veren kanssa.

225. Voideltuna määrättyillä hajusteilla. Hänen vaatteensa täytyi olla valmistettu Pyhän-Hengen-täyttämien käsin, määrättyt kädet valmistivat hänen vaatteensa. Saaronin ruusun voiteluöljy oli vuodatettu hänen päähänsä, josta se juoksi hänen partaansa ja hänen vaatteilleen. Hänet oli voideltu kuninkaallisella hajuvedellä; kulkuset ja kranaattiomenat olivat paikallaan; viattoman karitsan veri käsissään; muussa tapauksessa hän ei olisi uskaltanut lähestyä tuota esirippua...hän kuolisi siihen missä seisoi. Ja sitten hänen täytyi kävellä määrättyllä tavalla, “Pyhä, pyhä, pyhä, Herralle. Pyhä, pyhä pyhä,” (lähestyessään Jumalaa) “Herralle. Pyhä, pyhä, pyhä!”

226. Ja hän meni sinne ja uhrasi veren armoistuimelle, kerran vuodessa. Ja ollessaan siellä hänellä oli etuoikeus nähdä Jehovan näkyvän Läsnaolon Kirkkaus; kun tuo Tulipatsas, smaragdin värinen Valo tuli alas, joka johti Israelin lapsia. Ja jopa koko temppeli tuli savua täyteen niin ettei kukaan voinut nähdä Sitä. Herran Kirkkaus lankesi kunnes kaikki oli savua täynnä, ja Hän Itse tuli ja meni sinne esiripun taakse, asettuen armoistuimelle Kaikkein Pyhimmässä. Sitä kutsuttiin “Kaikkein Pyhimmäksi.” Ja hänen täytyi olla puettu määrättyllä tavalla, kävellä määrättyllä tavalla ja olla voideltu määrättyllä tavalla. Hän oli erikoishenkilö mennäkseen sinne sisälle. Kuinka seurakunnan onkaan täytynyt kadehtia häntä!

227. Mutta kun Jeesus kuoli, revittiin temppelin esirippu, niin että ei ainoastaan ylipappi, vaan “kuka tahansa tahtoo” voi saada saman Jehovan näkyvän Läsnaolon Kirkkauden voitelun ja vaeltaa pyhää elämää, “Pyhä, ‘pyhä, pyhä, Herralle, ja lähestyä Jumalan Läsnaoloa, Jeesuksen Kristuksen Veren kautta, ja sanoa, “Herra Jeesus, tässä makaa sairas mies, hän on veljeni.

215. Nyt, Vanhassa Testamentissa, siellä oli paikka jota kutsuttiin “seurakunnan maja,” jonne ihmiset kokoontuivat. Ensimmäinen paikka heidän tullessaan sisälle oli seurakunnalle. Tullakseen sinne sisälle, heidän täytyi tulla vuodatetun veren alle, uloimmaisella pihalla. Ensin he tulivat eroittamisen vesille, kun tuo punainen hieho oli tapettu ja eroittamisen vedet valmistettu. Se on syntinen joka tulee ja kuuntelee Sanaa.

216. Se on kuinka tämä suuri Juutalainen rabbi tuotiin Herralle, kun hän kuuli minun saarnaavan siitä Tulsassa. Me olimme siellä Tulsassa, Oklahomassa. Ja hän vain tuli sinne ohikulkiessaan. Hän on yksi seitsemästä tunnetuimmasta rabbista maailmassa. Ja kokouksen jälkeen hän tuli ja sanoi, “Itinä tiedän!” Ollessaan kulkemassa ohitse hän sanoi, “Minä haluan nähdä mitä nuo Kristityt Liikemiehet...” Hän kutsui heitä “Helluntailaisiksi.” “Minä haluan mennä istumaan ja kuuntelemaan.”

217. Ja kun Herra oli pannut minut puhumaan punaisen hiehon uhrista, niin hän kokouksen jälkeen sanoi joillekin veljille siellä, “Minä haluan tavata tuon miehen. Tiedän ettei hänellä ole edes koulutusta...” Hän sanoi, “Minä olen Juutalainen rabbi joka tietää kaikki nuo eri lähestymiset ja senkaltaiset asiat, mutta en ole koskaan elämäni aikana nähnyt sitä.” Hän sanoi, “En ole koskaan nähnyt sitä.”

218. Ja nyt hän on Helluntailais rabbi, joka on täytetty Pyhällä Hengellä ja kulkee kaikkialla saarnaamassa Evankeliumia. “Helluntailais rabbi,” hän kutsuu itseänsä. Eräänä päivänä kun me kokoonnuimme yhteen veli Jack’in luona, hän meni Washingtonin Youree Hotelliin, jossa tuo nainen tunsikin hänet ja sanoi hänelle, “Rabbi, meillä on mukava huone sinua varten, mutta meillä ei ole televisiota.”

219. Hän sanoi, “He ovat ‘hellevisions,’ heittäkää ne ulos! (‘hellevisions’ on vapaasti suomennettuna ‘helvetin näyt.’ Suom. huom.) Minä en missään tapauksessa halua sitä siellä olevan; jos se olisi, panisin teidät heittämään sen ulos.”

Tuo nainen sanoi, “Rabbi!”

Hän sanoi, “Minä olen Helluntailais rabbi.” Halleluja!

220. Hän sanoi, “Kun sinä menet Israeliin, veli Branham, minä haluan tulla kanssasi. Me voimme viedä sen minun kansalleni.”

221. Minä sanoin, “Ei nyt, rabbi, ei nyt. Nyt ei vielä ole tuo hetki, odota hieman.”

222. Huomatkaa nyt nämä pyhät paikat. Kun te tulette, on ensimmäisenä uloimmainen piha. Esipihat. Seuraavana oli vaskinen alttari jolla uhri oli

Hän sanoi, “Sambo, tarkoitatko todella sitä?” Hän sanoi, “Kyllä tarkoitan.”

124. Hän sanoi, “Kuulin heidän kertovan että sinä aioit aloittaa saarnaamisen omillesi täällä maatilalla.”

125. Hän sanoi, “Kyllä, herra! Se on tarkoitukseni, saarnata Evankeliumia omilleni.”

Hän kysyi, “Tarkoitatko todella sitä, Sambo?” Hän vastasi, “Minä todella tarkoitan sitä.”

126. Hän sanoi, “Tule, mennään yhdessä oikeustalolle, minä myös tulen antamaan sinulle vapautesi. Sinä olet vapaa minusta, sinä olet vapaa etkä enää orja. Minä ostin sinut, sinä olet minun, ja minä päästän sinut vapaaksi voidaksesi saarnata Evankeliumia omillesi.” Hän meni ja allekirjoitti vapauttamis julistuksen, ja hänet oli vapautettu. Häntä ei enää voitu myydä orjana. Hän oli vapaa mies saarnaamaan Evankeliumia.

127. Hän saarnasi veljiensä keskuudessa vuosia. Monia valkoisiakin kääntyi hänen palvelus tehtävänsä alaisuudessa. Yhtenä päivänä tämän vanhan miehen aika tuli kuolla. Hän oli saarnannut kolme- tai neljäkymmentä vuotta, ehkä enemmänkin. Ja kun hänen aikansa tuli kuolla, hän makasi siellä huoneessa, ja monet hänen valkoisista veljistään oli kokoontunut hänen vuoteensa ympärille, ja he ajattelivat hänen jo olleen poissa kaksi tai kolme tuntia. Sitten hän lopulta heräsi ja katseli ympäri huonetta.

He kysyivät, “Missä sinä olit, Sambo?”

Hän sanoi, “Oh, olenko jälleen täällä? Olenko tullut takaisin?”

He kysyivät, “Mikä hätänä, Sambo?”

Hän sanoi, “Oh, minä menin ylitse toiseen Maahan.”

“Kerro meille siitä,” he sanoivat.

128. “Minä vain tulin Hänen Läsnäoloonsa,” hän sanoi, “ja seisoin siellä, ja Enkeli tuli tyköni ja sanoi, ‘Oletko sinä Sambo Se-ja-se?’”

Hän vastasi, “Kyllä olen.”

Enkeli sanoi, “Tule sisään.”

“Kävelin sisälle, ja katselin Häntä istumassa siellä.”

129. Enkeli sanoi, “Sambo, tule nyt tänne. Nähtyäsi Hänet, haluan sinun tulevan tänne ulos, me haluamme antaa sinulle viittasi, harppusi ja kruunusi.”

130. Sambo sanoi, “Älä puhu minulle harpuista ja kruunuista ja viitoista.”

131. Enkeli sanoi, “Mutta sinä olet voittanut palkkion, ja me haluamme antaa sen sinulle.

132. Hän sanoi, “Älkää puhuko minulle mitään palkkioista. Antakaa minun vain seistä katselemassa Häntä tuhannen vuotta. Se on oleva minun palkkioni.”

133. Uskon meistä kaikista tuntuvan sillä tavalla, “Antakaa minun vain seistä katselemassa Häntä.” Oi, silloin minulla täytyy olla erilainen ruumis kuin mitä minulla on nyt, jokaisen säikeen koko olemuksessanne täytyy olla erilainen vain katsoaksenne Häntä.

134. Siellä seisoi Johannes ja näki Hänet istumassa Valtaistuimella, ja Hän näytti kuin jaspis- ja sardion kiveä. No niin, kaikilla asioilla ja jokaisella sanalla Raamatussa on merkitys. Ottakaamme nyt tämä “jaspis- ja sardion kivi.”

135. Jos haluatte panna merkkeille, niin se on yhtäpitävä kaiken muun Kirjoituksen kanssa. Loppuosassa Kirjoitusta, Hän oli Alpha ja Omega, Alku ja Loppu, Ensimmäinen ja Viimeinen, Hän oli Isä, Poika ja Pyhä Henki. Hän oli Kaikki, ja kaikki oli Hänessä. Matteus 17 osoittaa sen Kirkastusvuorella, että se oli kaikki koottu yhteen Hänessä.

136. No niin, “jaspis” oli kivi ja “sardion” oli kivi. (Ja jonkin ajan kuluttua me tulemme niiden väreihin.) Nyt haluaisin teidän huomaavan, että jokaisella kantaisella, kun he olivat syntyneet, kyllä, jokaisella henkilöllä, oli syntymäkivi. Minun, koska synnyin huhtikuussa, on timantti. Ja eri kuukaudet edustavat eri kiviä. Ja kantaisien kohdalla oli samoin. Joka kerta kun patriarkka syntyi, hänellä oli syntymäkivi.

137. Pysähtykäämme tässä hetkeksi. Kun nuo Hebrealais äidit... Sallikaa minun näyttää teille Jumalallinen Sana, ystävät, niin että teidän uskonne tuleerakentumaan varmaksi Sanassa. Joka kerta kun Hebrealaisäidit olivat synnytystuskissa, synnyttäessään näitä lapsia, niin ne sanat jotka he lausuvat synnyttäessään, merkitsivät lapselle nimeä ja asettivat hänet omalle paikalleen Palestiinassa missä hän tulee olemaan Herran tulemuksessa. Kuten esimerkiksi Efraim merkitsee “meren rannalla.” Näettekö? Ja Efraimille annettiin osansa meren rannalta. Ja sanokaamme Juuda En tiedä

tuon sanan merkitystä, mutta voisin ottaa selvää siitä. Siihen minulla kuitenkin ei ole aikaa näissä lyhyissä sanomissa. Mutta mitä tahansa J u u d a merkitseekin, se merkitsi hänen paikkaansa Israelin lasten keskuudessa.

158. Ja ottakaa Genesis (J.Moos) 48 ja 49, niin näette sieltä, kun Jaakob oli kuole massa, ja nojasi sokeana sauvaansa, hän kertoi lapsillensa missä he tulisivat olemaan maailman lopussa. Ja heidät on asetettu paikallensa sinne juuri nyt, siitä lähtien kun he ovat menneet takaisin kotimaahansa. Hän sanoi

209. Muistakaa, se oli kuin Siinain Vuorella. Kun Mooses nousi Siinain Vuorelle, mitä tapahtui? Ukkosenjylinää ja salamointia. Ja jos vaikka mikä tahansa eläin olisi koskettanut vuorta, sen olisi täytynyt kuolla. Raamattu sanoo, “Niin valtava oli maanjäristys että Mooses pelkäsi sitä.” Sanottiin, “Ota pois kenkäsi, sinä olet Pyhällä maalla.” Joosuan tuon suuren soturin tuli viedä lapset ylitse ja jakaa heille heidän perintönsä, mutta hänkään ei voinut nousta kuin puoleenväliin vuorta.

210. Siellä seisoi Mooses Jumalan värien kanssa, salamain ja smaragdin värien välähdellessä hänen ympärillään, katsellen kuinka noita käskyjä kirjoitettiin. Seistessään Jumalan Läsnäolossa, tuo Ääni puhui, “Mooses, missä sinä olet? Ota pois kenkäsi, sinä olet pyhällä maaperällä.”

211. Se oli nyt tuomio-istuin, eivätkä ketkään muut kuin lunastetut voineet seistä siellä. Syntinen ei voinut ollenkaan lähestyä sitä, se oli nyt tuomio istuin. Hyvä on.

212. No niin, Mooses valmisti kaiken, hän valmisti majan maan päällä niinkuin hän oli nähnyt sen Taivaassa. Me tiedämme sen, emmekö tiedäkin? Me näemme Paavalin tehneen samoin. Hebrealaisten 9:23, sanoo miten Mooses teki ne. Ja kun Paavai näyssänsä meni Taivaaseen, on hänen täytynyt nähdä näyssänsä sama asia jonka Mooses näki, koska opettaessaan tuota suurta Hebrealais Kirjaa, hän sanoi sen;. Tuossa ihmeellisessä Hebrealais-kirjassa hän opetti kuinka Vanha Testamentti oli esikuva Kristillisyydestä. Hän, Paavali oli suuri opettaja. Ho niin, nyt Hän oli Valtaistuimellansa. Sitten...

213. Päättäkäämme nyt tämä. Ajattelin ohittaa sen, mutta en voi tehdä sitä. Missä on taulu? Veitkö sinä sen sinne taakse, Doc? Ho niin, ehkä te voitte nähdä sen tässä. Ottakaa nyt kynänne ja paperinne, sillä haluan sanoa jotakin tässä. Istuessani siellä huoneessa tänä aamuna, jotakin tuli minulle. Nyt tulen kertomaan teille mitä tein, ja jos huomaatte niin olen piirtänyt sen tähän taakse. Näettekö? Minä vain piirsin sen niinkuin Henki antoi sen minulle, näettekö, piirsin tähän sen mitä se olisi. Mutta haluan sanoa jotakin juuri tässä.

214. Nyt Jumala, kun Hän on tullut Valtaistuimellensa, silloin Hän on Tuomari. Onko se oikein? Milloin tuomarit tuomitsevat? Kun hän tulee tuomioistuimellensa, valtaistuimellensa. Haluan teidän nyt tarkkaavan kuinka esipihat oli valmistettu Vanhassa Testamentissa, kuinka ne olivat lähestyttäessä Hänen valtaistuintaan, ja kuinka Johannes näki sen tässä. Me emme tule menemään kaikkeen siitä tänä aamuna. Mutta kuinka Johannes näki samat pihat lähestyä Häntä, ja miten tuo lähestyminen tapahtuu. Oi, minä rakastan tätä.

enää tulisi hävittämään tätä maailmaa — vedellä. Hän myös ottaa valansa ja vannoo Itsensä kautta, että Hän on herättävä koko Abrahamin Siemenen ylös, ja tämä maailma tulee saamaan sitä ravistelevan tuomion. Näistä tuomioista tulemme puhumaan tulevilla oppitunneillamme, ja näyttämään kuinka tämä maailma tulee muuttumaan tuliperäiseksi, tulivuorten purkautuessa, ja räjähtämään kappaleiksi ja kääntymään ylös alaisin ja kaikkea muuta. Mutta Hän vannoo Itsensä kautta, että Hän ei tule hävittämään sitä, Hän tulee vain tasoittamaan sen jälleen ja panemaan lapsensa jälleen maan päälle tuota Tuhatvuotisvaltakuntaa varten. Oi!

Minä tarkkaan tuon iloisen Tuhatvuotis päivän tuloa,

Kun siunattu Herramme on tuleva ja tempaava odottavan Morsiamensa pois;

Oi! sydämeni kaipaa, itkee tuota suloisen vapautuksen päivää,

Kun Pelastajamme on jälleen tuleva maan päälle.

203. Oi kuinka me kaipaammekaan nähdä tuota päivää, Hän lupasi että suuri Tuhatvuotisvaltakunta tulisi. Ja eräs toinen asia, syy miksi se ympäröi Häntä, on että Hän on lii-tonpitävä Jumala. Hän tulee pitämään liittonsa!

204. Menkäämme nyt kuitenkin seuraavaan jakeeseen. Me haluamme vielä ottaa yhden, kun meillä on noin kymmenen, viisitoista minuuttia sitä varten. Oletteko liian väsyneitä? Haluatteko te että jatkamme? (Seurakunta sanoo, "Aamen!") Hyvä on, ottakaamme 4. jae:

Ja valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentä-neljä istuinta: ja istuimilla minä näin kaksikymmentä-neljä vanhinta istumassa, puettuina valkoisiin vaatteisiin, ja heillä oli päässään kultaiset kruunut.

205. Me emme ehkä pääse koko jakeen lävitse, mutta alkakaamme 4. jakeen kanssa. Katso kaahan nyt, kun Johannes näki Hänet, oli tuo smaragdin väri Hänen ympärillään, ja me pu huimme näistä sateenkaaren väreitä ja mitä se kaikki oli. Nyt, ensimmäinen asia mistä hän puhuu tässä 4:ssä jakeessa:

Ja valtaistuimen ympärillä....

206. Tarkatkaa! Tässä on niin kaunis kuva, älkää kadottako sitä, "Valtaistuin."

207. Tiedättekö, menkäämme takaisin Moosekseen. Meillä ei ole aikaa kaivaa sitä esiin, niinpä ottakaa vain se mitä minä sanon. Mooses, kun hänelle annettiin näky Siinain Vuorella. ..

208. Haluan teidän huomaavan että tämä ei enää ollut armon Valtaistuin. Veri oli poissa armoistuimelta. Ja nyt se oli tuomio istuin, koska siitä lähti ukkosejylinää ja salamointia. Onko se oikein?

Joosefille, "Sinä olet hedelmälli nen viinipuu kaivon ääressä," näettekö, "Kaivon ääressä," se on vettä. Hän sanoi, "Sinä luotat Herraan Jumalaan, sinä olet tehnyt oksasi lujaksi" (Yhdysvallat, näettekö)

"Herrassa, mutta jonakin päivänä tuo viinipuu tulisi takaisin muurin ylitse." Ja siellä hän on juuri nyt. Aivan tarkalleen niinkuin hän sanoi lähes kolmetuhatta vuotta sitten, he ovat tulossa takaisin. Hän kertoi Efraimille että hän kasta isi jalkansa öljyyn, ja Efraim asettui juuri sinne missä nuo suuret öljylähteet ovat. Aivan tarkalleen.

139. Noiden ihmisten lausumat sanat, mitä oli noissa kuolevaisissa? Jumala otti heidän olemuksensa ja liikkui heissä.

140. Näytti kuin Rooman Valtakunta olisi hajoittanut heidät, ja kun muut hajoittivat heidät, kun Hitler vihasi heitä, ja kymmenille tuhansille ja taas tuhansille he ruiskuttivat ilmaa verisuoniin ja he kuolivat, te voitte nähdä heidän ruumiitaan riippumassa aidoilla, pienten lastensa kanssa ja niin edelleen, ja he valmistivat lannoitusainetta heidän luistaan. He ottivat heidät, antoivat heille ruiskeen ja panivat vaunuihin. Ja he lauloivat, "Messias on tuleva ja me tulemme juomaan viinirypäleen verta jälleen," kun he olivat kuolemassa, nuo Juutalaiset, kävellessään siellä ja tietäessään että muutama syke vielä ja heidän sydämensä lakkaisi lyömästä. Ja he kuolivat laulaen, "Me tulemme näkemään Messiaan pian." Oh! ja he valmistivat apulantaa heidän luistansa.

141. Monet teistä sotilaista täällä tiedätte sen ja olette nähneet sen. Olen itse seissyt siellä missä Hitler ja he muut polttivat heitä. Ja katsokaa Stalinia Venäjällä ja kaikkia heitä, he ovat tehneet samoin. Se on totta. Mutta mitä tapahtui Juutalaisille? Heidät pakotettiin takaisin kotimaahansa, ja siellä he pysyvät.

142. Minulla on tuo suuri elokuva, "Kolme minuuttia ennen keskiyötä." Kun nuo Juutalai-olivat palaamassa, heiltä kysyttiin, "Miksi te palaatte takaisin, kuolemaanko kotimaassa?"

143. He sanoivat, "Me olemmetulleet nähdäksemme Messiaan." Aamen. Me olemme lopussa.

144. Jokaisella noista lapsista, kun he syntyivät, heillä oli syntymäkivi, ja ne olivat ylipappi Aaronin rintalevyssä. Haluan odottaasen kanssa hieman pidempään, päästäkseni tähän 6. jakeeseen, koska me näemme kaikki Vanhan Testamentin symbolit siinä. Kaikki kalusto ja kaikki Vanhassa Testamentissa, oli tehty sen kaavan mukaan jonka hän oli nähnyt Taivaassa.

145. Ja tässä on ylipappi Aaronin rintalevy. Huomatkaa, siinä olivat edustettuina jokaisen sukukunnan syntymäkivet. Yksi syntymäkivi oli

Efraimia, yksi Manassea, yksi Gaadia, yksi Benjaminia, yksi jokaista sukukuntaa varten, kaikki olivat edustettuina siinä. Sitten he ottivat nuo syntymäkivet, nuo kauniit jalokivet, ja ripustivat sen sinne temppelin pylvääseen. Ja jos profeetta profetoi ja he näkivät valojen välähtävän...

He veivät hänet tämän Uurimin ja Thummimin eteen ja antoivat hänen kertoa profetiansa, ja jos tuo pyhä Valo alkoi välähdellä kivistä toiseen, silloin se oli Jumala joka puhui. Se oli koko Israelille, jokaiselle sukukunnalle.

146. Nyt, tämä ensimmäinen kivi...kuinka moni tietää kuka ensimmäinen lapsi oli? Mikä hänen nimensä oli? Ruuben. Hyvä on. Kuka oli viimeinen? Benjamin. Ruubenin syntymäkivi oli ”jaspis”, ja Benjaminin ”sardion.” Hän oli näöltään kuin Ruuben ja Benjamin’ Ensimmäinen ja Viimeinen, Hän joka Oli, Joka On, ja Joka on Tuleva, Hän oli Alpha (A) ja Omega (Ö) Kreikankielen aakkosten ensimmäinen ja viimeinen kirjain. Hän oli Ensimmäinen ja Viimeinen, Ruubenista Benjaminiin. Oi, siellä Hän oli, ”Näöltään kuin jaspis- ja sardionkivi.” Hän oli istumassa tällä Valtaistuimella!

147. Haluaisitteko nähdä Hänet istumassa Kirkkaudessa? Menkäämme Ilmestyskirja 21:10

ja katsokaamme Häntä täällä. Hyvä on, Ilmestyskirja 21: 10 ja 11.

Ja hän kuljetti minut pois hengessä suurelle ja korkealle vuorelle, ja näytti minulle sen suuren kaupungin, pyhän Jerusalemin, laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä,

Jossa oli Jumalan kirkkaus; sen valo oli kaikkein kalliimman kiven kaltainen, aivankuin jaspiskivi, kirkas kuin kristalli;

148. ”Sen Valo.” Tuo Valoi Kuka on Valo? ”Eikä Kaupunki tarvinnut aurinkoa, koska Karitsa on Sen Valo.”

149. ”Jaspis-, sardion”-kivi. Jumalan Kirkkaus on Jeesus Kristus, ja Jeesuksen Kristuksen Kirkkaus on Hänen Seurakuntansa. Hän oli Ensimmäinen. Mitä Hän oli? Hän oli ajan Alkaminen, Hän on ajan Loppuminen. Hän oli Ensimmäinen patriarkoista, Hän on Viimeinen patriarkoista. Hän oli Henki joka oli Efeson Seurakunnassa, Hän on Seurakunnan Henki Laodikeassa. Hän on Ensimmäinen ja Viimeinen, A:sta Ö:hön, Ensimmäinen ja Viimeinen, Hän joka Oli ja On Tuleva, Daavidin Juuri ja Jälkeläinen, Aamutähti, Laakson Lilja Saaronin Ruusu! Raamatussa on noin neljäsataa eri titteliä jotka kuuluvat Hänelle. Ajatelkaapa vain mitä Hän oli! Ja kuitenkin Hän oli alhainen Herra Jeesus joka syntyi seimessä Jumalan ylistykseksi.

voisi lunastaa koko maailman; ”Jos Minut on nostettu ylös maasta, tulen Minä vetämään kaikki ihmiset tyköni.” Tarkatkaa noita värien sateenkaarta kun ne heijastavat.

196. Mutta kun Johannes näki Hänet tässä, niin mitä se oli? Lunastamisen päivä oli ohitse. Se oli kaikki ohitse, joten hän näki Hänet jälleen alkuperäisessä tilassansa, meripihkanvärinä. Ei vain puolta maailmaa.... aurinko voi valaista vain puoli maailmaa kerrallaan, sen kulkiessa ympäri. Mutta kun Johannes näki Hänet, Hän oli näöltään kuin jaspis- ja sardion kivi, meripihkanvärinä; kun te sekoitatte nuo kaksi yhteen, teillä on meripihkanväri. ”Ja meripihkan väri ympäröi Valtaistuinta!” Oi, kuinka me voisimmekaan jatkaa edelleen ja edelleen.

197. Seitsemän Henkeä, seitsemän väriä, seitsemän seurakunta ajanjaksoa, seitsemän palvelijaa, seitsemän valoa, kaikki on seitsemänä. Jumalan täydellisyys on ”seitsemän.” Jumala työskenteli kuusi päivää, ja seitsemäntenä Hän lepäsi. Maailma tulee olemaan kuusituhatta vuotta, ja seitsemäs tuhat vuotta on Tuhatuotisvaltakunta.

198. Huomatkaa, sateenkaari on puoliympyrä, ”toista puolta ei vielä tunneta.” No niin, varmastikin nämä asiat edustavat jotakin.

199. Nyt 2.Moos.23:13 ja Hebrealaisten 6:12, Jumala teki liiton Itsensä kanssa, ja vannoi Itsensä kautta. Hebrealaisten 9:13 sanoo meille että ”Hän vannoi Itsensä kautta.” Ei ollut ketään suurempaa jonka kautta vanna, silloin kun Hän kertoi Abrahamille tekevänsä liiton hänen kanssaan, iankaikkisen liiton.

200. Liitto vahvistetaan aina vannomalla. To vannotte jonkun itseänne suuremman kautta; te vannotte äitinne kautta, kansakuntanne kautta, Jumalan kautta. Mutta te ette voi vanna ellei se ole jokin teitä itseänne suurempi.

201. Eikä siellä ollut ketään suurempaa kuin Jumala, joten Hän vannoi Itsensä kautta. Aarneni Hän vannoi Itsensä kautta että Hän tulisi vahvistamaan tämän liiton. Aamen. Hän vannoi Itsensä kautta että Hän tulisi ”säilyttämään Abrahamin Siemenen.” Mikä on Abrahamin Siemen Pakanoille? Pyhän Hengen kaste, Abrahamin Siemen. Hän vannoi Itsensä kautta, ”Minä tulen herättämään heistä jokaisen. Minä tulen antamaan heille iankaikkisen Elämän ja asettamaan heidät takaisin tänne maan päälle.” Minkä me voisimme ajatella vahingoittavan meitä?

202. Niinpä me näemme Hänet ympyränä, meripihkanvärisenä. Tämä vihertävä, mitä edustaa vihreä väri? Elämää. Vihreä on ikivihreä, se pysyy aina vihreänä, se on elämä. Mitä se merkitsee? Että Jumala on luvannut, niinkuin Hän vannoi siellä Genesiksessä, kun Hän pani sateenkaaren taivaalle, ettei Hän

190. Oi, kuinka Jeesus... Teillä saattaa olla paljon rahaa, te saatatte omistaa koko laivueen Gadillackeja, te saatatte olla pastorina jossakin valtavan suuressa ruumishuoneessa tai tuomiokirkossa, te saatatte olla piispa tai arkkipiispa, mutta veli, kun te löydätte tuon Jalokiven, tuon Timantin, silloin mies myy kaiken mitä hänellä on, hän antaa pois kaiken muun.

191. Katsokaa nukkuvaa neitsyttä. Mitä Hän teki? Hänen täytyi myydä jotakin voidakseen ostaa itselleen Öljyä. Mitä hänen täytyi myydä? Vanhat uskontunnustuksensa ja kirkkokuntansa ja muut asiat. Hän myi kaiken mitä hänellä oli, löytääkseen Kristuksen, tuon suuren Jalokiven. Jeesus, tuo ruumis... (Tyhjä paikka nauhassa.) Jos minulla vain on lippu mennäkseni Taivaaseen, kun juna kulkee ohitse yhtenä näistä synkistä aamuista. Oi, mikä siunaus!

Oi, kallis on tuo virta, joka minut lumenvalkoiseksi saa; En muuta lähdettä tunne, se on Veri Jeesuksen ainoastaan.

192. Ei mitään suosiota, ei suuria asioita, ei mitään rikkauksia, ei mitään muutakaan, antakaa minulle vain tuo kallis Virta. Siinä kaikki!

Mitään en käsissäni tuo, vain Sinun Ristissäsi riipun kiinni.

193. Tuo suuri Jalokivi! Mitä Se oli? Se oli täydellinen. Se oli iältään kolmenkymmenen-kolmen ja puolen vuoden, kun Jumala pani Sen suuren murskauskoneen lävitse. Hän otti Sen ja alkoi muotoilla Sitä. Hän leikkasi Sen, Hän murskasi Sen, Hän runteli Sen.

... Hänet oli haavoitettu meidän pahojen tekojemme tähden,... runneltu vääräyk-siemme tähden: meidän rauhamme kuritus oli hänen yllään; ja hänen haavoil- lansa meidät parannettiin.

194. Mitä Jumala teki tuolle täydelliselle Miehellä? Heitä on vain yksi maailmassa, ainoastaan yksi koko maailmassa, ja se oli Hän! "Hän oli haavoitettu meidän pahojen tekojemme tähden." Koska minä olin syntinen, Hän antoi Seitsemän Seurakunta Ajanjakson sateenkaarensa Valon välähtää ylleni, voidakseni tietää että Hänet oli haavoitettu minun pahojen tekojeni tähden.

195. Siinä on teidän seitsemän-värinen sateenkaarenne. "Hänet oli runneltu meidän vää-ryyksiemme tähden, meidän rauhamme kuritus oli Hänen yllään, ja Hänen haavoillansa me olemme parannetut." Jumala leikkasi Hänet, runteli ja murskasi Hänet, ja hioi Hänet, että Hän voisi kuollessaan haavoistaan heijastaa, synnin anteeksiannon, ilon, rauhan, pitkämielisyyden, hyvyden, nöyryyden ja lempeyden. Jumalan seitsemän Henkeä ovat seitsemän Hengen hedelmää, jotka heijastuisivat takaisin Hänen ihmisistänsä. Hänet runneltiin ja muotoiltiin, että Jumalan Valo loistamalla tuon yhden Miehen ruumiin kautta,

150. Kaikki mikä on nöyrää, tarkatkaa sitä, koska se on oikein. Kaikki mikä on suurta ja on ylpeyttä, niinpä älkää kiinnittäkö siihen mitään huomiota} näettehän, se on vain paljon tuulta eikä muuta. Hyvä on.

151. No niin, "Hän oli näöltänsä kuin jaspis ja sardion kivi." Meillä on vielä vähän aikaa, eikö olekin? Meillä on vielä noin neljäkymmentä minuuttia, joten menkäämme taaksepäin Hesekielin 1. lukuun. Menkäämme Vanhaan Testamenttiin, Hesekielin , ja lukekaamme täältä kuinka Hesekiel myös näki Hänet. Ja verratkaa nyt näitä Kirjoituksia ja nähkää missä me olemme. Hesekielin 1. luku, hyvä on, lukekaamme nyt siitä hetken. Tulen nyt lukemaan viisi ensimmäistä jaetta, ja sitten olen merkinnyt tänne jakeet 26-28. Mutta lukekaamme nyt profeetta Hesekielin 1. luvun viisi ensimmäistä jaetta:

Nyt tapahtui kolmantenkymmenentenä vuotena, neljännessä kuussa, kuukauden viidentenä päivänä, ollessani vankien joukossa Kebar-joen varrella, että taivaat avattiin, ja minä näin Jumalan näkyjä.

Kuukauden viidentenä päivänä, joka oli kuningas Joojakinin viides vankeus vuosi,

(Tarkatkaa nyt) HERRAN sana tuli varta vasten pappi Hesekielille, Buusin pojalle, Kaldean maassa Kebar-joen varrella, ja HERRAN käsi oli siellä hänen yllään.

Ja minä katsoin, ja, katso, pyörretuuli tuli pohjoisesta,...

152. Tarkatkaa tätä profeettaa tässä, viisisataa ja yhdeksänkymmentä-viisi vuotta ennen Kristuksen tulemusta, nähkää kuinka hänen näkynsä on verrattavissa Johanneksen näynkanssa:

...pyörretuuli tuli pohjoisesta, suuri pilvi, ja leimahteleva tuli, ja kirkkaus ympäröi sitä, ja sen keskeltä tuli kuin meripihkan väri, tulen keskeltä.

Myös sen keskeltä tuli ulos neljä elävän luomuksen kaltaista. Ja tämä oli niiden ulkonäkö; niillä oli miehen kaltaisuus.

153. Huomatkaa Jumalan Hengen väri, joka oli näiden neljän Luomuksen kaltaisen yläpuolella, se oli meripihkan väri. Meripihka on kellertävän vihreätä. Tarkatkaa nyt, "kellertävän vihreä," meripihka, oi, Hän on sama eilen.... Hän paljasti Itsensä Hesekielille, Hesekielin näyn keskellä. Tämä Valo jonka hän näki tulevan neljän elävän Luomuksen yläpuolella oli kellertävän vihreä. Kun Hän tuli Johannekselle, Hän ilmestyi smargdina joka myös on "kellertävän vihreä." Hän tulee nyt asioiden paljasta jalle, Johannekselle, kellertävän vihreänä. Hän tulee meille kellertävän vihreänä, tuo

Valo! Vaeltakaa Valossa, Hän on Valo!

154. Menkäämme nyt 26. jakeeseen ja lukekaamme 28. jakeeseen asti. Oh, haluan teidän merkitsevän tämän muistiin ja kun tulette kotiin, niin lukekaa kaikki siitä. Me vain haluamme säästää aikaa:

Ja taivaanvahvuuden yläpuolella joka oli niiden päiden yllä oli valtaistuimen kaltainen, niinkuin safiirikiven näköinen: ja valtaistuimen kaltaisella oli näöltään kuin miehen kaltainen yläpuolella sen päällä. (Se oli Ihmisen Poika, näettehän, Kristus)

155. Tarkatkaa nyt kuinka Hän oli, kuinka Hänet oli puettu tässä:

Ja minä näin kuin meripihkan värin, (tarkatkaa, tämän Ihmisen Pojan ympärillä) ...kuin tulen näköisen sen ympärillä sisällä, hänen lanteiltansa näyttävistä ylöspäin, ja hänen lanteiltansa näyttävistä alaspäin,...

156. Kuunnelkaa! Olkaa hengellisiä, olkaa ymmärtäväisiä, omassa sydämessänne tässä asiassa. Minä vannotan teitä Jeesuksen Nimessä, pitäkää tämä omana tietonananne! Mutta muistakaa vain kuinka autuasta!

157. Aloittakaamme uudestaan 27. jakeesta. Kuunnelkaa nyt jokainen!! Olkaa nyt todella ymmärtäväisiä!

Ja minä näin kuin meripihkan värin (se on kellertävän vihreä), kuin tulen näköisen sen ympärillä sisällä, (meripihkanvihreä tuli ympäröi sitä), ja hänen lanteiltansa näyttävistä ylöspäin, ja hänen lanteiltansa näyttävistä alaspäin, minä näin kuin tulen näköistä, ja sitä ympäröi kirkkaus. (tuli oli kaikkialla ympärillä)

Näöltään kuin kaari joka on pilvessä sadepäivänä, niin oli näöltään ympäröivä kirkkaus. Tältä näytti HERRAN kirkkauden kaltaisuus. Ja kun minä näin sen, minä lankesin kasvoilleni, ja minä kuulin erään äänen joka puhui.

158. Tarkatkaa! Oletteko valmiit? Kuunnelkaa! Pitäkää tämä nyt, muistakaa nyt, vain teidän tietoonne. (Gene, sinä voit pidättää tämän ääninauhan) Kuunnelkaa! (Ei, minun ei tarvitse pidättää sitä, kyllä se sopii) Tarkoitan että pitäkää nauha, sallikaa se Seurakunnalle. Huomatkaa tämä! Että te nyt voisitte tuntea tuon Valon värin, joka on Herran kanssa, Herran Valon joka seuraa Herraa, ja se on kuin Herra, meripihkan värinen, kellertävän vihreä. Se on saman värinen Valo joka on kanssamme tänään, niinkuin tiede on valokuvannut Sen, kellertävän vihreä, meripihkan värinen.

159. Kun olin pieni poika ja näin Sen ensimmäistä kertaa, niin te vanhemmat täällä muistatte, kuinka minä aina kerroin teille, ennenkuin itse valokuvaa oli otettu, että "Se oli kellertävän vihreä," joka on meripihkan väri. Nyt, antaaksemme teidän tietää että Herran Henki...

sateenkaarensa, Hänen tekemänsä liitto, joka todistaa Seitsemästä Seurakunta Ajanjaksosta, ne ovat seitsemän väriä joilla Hän pelastaisi maan.

183. Mitä Hän tekisi? Muistakaa, Hän teki sen maan mukaiseksi. Mutta tarkatkaa, tämä sateenkaari peittää vain puolet maasta, taivaanrannasta toiseen. Siinä kaikki mitä Nooan sateenkaari väritti, vain puolet maasta. Se oli kaaren muodossa, se on kaikki mitä te voitte nähdä. (Mutta kun Johannes näki Hänen smaragdin Värissänsä, Hän ympäröi koko Jumalan Valtaistuinta.) Tuota toista puolta ei ole vielä koskaan kerrottu. Hänen värinsä maan päällä oli kaari ja peitti vain puolet siitä; se on seurakunta ajanjaksot.

184. Mutta kun Johannes näki Hänet tässä meripihkanvärissä, ympäröi se Häntä kokonaan kuin kehä. Sädekehä! Meripihkanvärinen kehä ympäröi Hänen olemustansa! Näettekö? Yksi väri, yksi Jumala yli kaiken, kaikkien kautta, ja kaikissa, mutta siellä on Seitsemän Seurakunta Ajanjaksoa.

185. Tarkatkaa suurta timanttia. Te saatoitte löytää niitä Afrikassa jopa kaduilla, mutta te ette olisi uskaltaneet pitää sitä, koska sitä ei oltu hiottu. Jos hallussanne on siellä hiomaton timantti, he antavat teille vielä nytkin elinkautisen vankeusrangaistuksen sen hallussapidosta. Teidän täytyy luovuttaa se viranomaisille niin pian kuin olette löytäneet sen.

186. Nyt he ottavat tämän timantin... Se on äärettömän kovaa ainetta. Olen nähnyt kuinka he kaatavat tätä sinistä kiveä neljäkymmenen tonnin murskaajaan, jossa se jauhaantuu kuin tuhaksi, mutta se ei murskaa timanttia. Tuo neljäkymmenen tonnin käsivarsi pyörittää niitä lohkaraita ympäri sillä tavalla ja murskaa sen palasiksi; mutta timantti säilyy ehjänä kaiken sen lävitse. Sitten tuo murska tulee siivilöihin, joissa se pestään ja lopulta se siirtyy pitkälle liukuhihnalle.

187. Tuon suuren Kimberleyn Timantti Kaivosten johtaja oli yksi paikannäyttäjistäni siellä rukousjonoissa, todella nöyrä, mukava veli.

188. Sitten noin metrin mitalla siellä missä tuo vesi virtaa, he panevat sinne vaseliinia. He sivelevät sen noin kaksi tai kolme senttimetriä paksult vaseliinilla, ja huomatkaa, kun kivenpalaset tulevat ne liukuvat pois tuosta vaseliinista; mutta kun timantti tulee siitä ylitse, se jää siihen kiinni. Timantti on kuiva ja jää siihen kiinni. Olen nähnyt heidän keräävän niitä, jopa aivan noita pienen pieniä, joita heidän täytyy eritella suurennuslaseilla. Ja kysyttyäni heiltä, miksi he tekivät sen, he sanoivat myyvänsä ne Amerikkaan gramafoonin neuloja ja muuta sellaista varten, koska ne eivät kulu.

189. Mutta nuo suuret timantit, ne he ottavat ja sähkökäyttöisten koneiden kanssa he hiovat ne jalokiviksi. Ja kun he hiovat sen, sen tulee heijastaa seitsemää väriä.

Hän tulee jälleen, (uskotteko sitä?)

Hän tulee jälleen. (Minä rakastan sitä, ettekö tekin?)

Oi, tullaanko teidät lukemaan yhdeksi Hänen vihollisistaan? (Minä en haluaisi olla sitä, entä te? Olla Hänen vihollisensa, ei koskaan. Olla Hänen kanssaan on hienoa, mutta Häntä vastaan...)

Olkaa sisältä tahrattomat, valvokaa ja odottakaa tuota näkemisen arvoista näkyä, Hän tulee jälleen.

178. No niin, merkiksi mistä? Minkä merkiksi? Vastaanotetun uhrin merkiksi. Menkää nyt Genesis 8:20 ja 22, se on edellisellä sivulla.

Ja Nooa rakensi alttarin HERRALLE; ja otti kaikista puhtaista eläimistä, ja kaikista puhtaista linnuista, ja uhrasi polttouhreja alttarilla.

Ja HERRA haisti makean tuoksun; ja HERRA sanoi sydämessänsä, minä en tule enää uudestaan kiroamaan maata ihmisen tähden; sillä ihmisen sydämen mielikuvitelmat ovat pahoja hänen nuoruudestansa alkaen; enkä minä tule enää lyömään kaikkea mikä elää, niinkuin olen tehnyt.

179. Ja lukekaamme nyt viimeinen jae:

Niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylväminen ja leikkaaminen, ja kylmyys ja kuumuus, ja kesä ja talvi, ja päivä ja yö. (Siinä on liitto)

180. Sama asia jonka Johannes näki: Jeesus, Jumalan hyväksymä liitto ympäröi taivaita. Ja Hänen ympärillään, Valtaistuimen ympärillä oli sateenkaari, näöltään kuin smaragdi, meripihkanvärinen, vihertävä valo ympäröi Valtaistuinta. Ylistys Jumalalle!

181. Tarkatkaa! Nooan sateenkaari koostuu pääasiassa seitsemästä väristä. Jokainen tietää että sateenkaarella on seitsemän väriä. Mitä nuo värit ovat? Punainen, oranssi, ...violetti. Ei, punainen, oranssi... vihreä, sininen, indigo ja violetti. Ne ovat sateenkaaren värit. Nyt me tulemme syvälliseen asiaan tässä, ja minun täytyy koskettaa vain sen kohokohtia, koska on tulossa myöhä. Muistakaa nyt, punainen, oranssi, keltainen, vihreä, sininen, indigo, ja violetti.

182. Jos huomaatte nämä seitsemän. Tarkatkaa. Sateenkaari on seitsenvärinen. Se merkitsee seitsemää kaarta! Seitsemän kaarta, seitsemän seurakuntaa heijastaen seitsemää valoa, jokaisen valon sulautuessa toiseensa. Se alkoi punaisella, ja sen jälkeen tuli oranssi joka on heijastus punaisesta. Oranssin jälkeen tuli keltainen, joka on punainen ja oranssi yhteen sekoitettuna. Sitten vihreä. Vihreä ja sininen muodostavat melkein mustan, tansinisen, indigon, ja sitten siitä tulee violetti joka on osittain sininen. Oi, oi, oi, Halleluja! Ettekö te näe sitä? Jumala, seitsenvärisessä

160. Hän sanoi, kun hän näki tuon elävän Luomuksen, että "Hänen lanteistaan ylöspäin oli kuin tulta, tuo Valo, ja lanteista alaspäin Hänet oli peitetty Valolla. Ja kaikkialla ympärillä oli monia värejä kuin sateenkaarella." Onko se oikein?

161. Haluan teidän muistavan, että Jumala yhä on olemassa samoina väreinä, "lanteista ylöspäin, tulta, meripihkanväristä," kuvattuna värifilmille, "meripihkanvärinen lanteista ylöspäin, ja lanteista alaspäin, ja kaikkialta ympäröitynä monilla väreillä kuin sateenkaarella taivaalla sateen jälkeen." Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iäises-ti! Pyhä Henki on yhä Voimassansa, yhä Seurakunnassansa tässä viimeisessä päivässä. Siinä se on teille. En minä, minä vain seisoin siellä, vaan se oli tuo valokuva joka otettiin. Haluan teidän katsovan sitä, aivan tarkalleen mitä Hesekiel näki. Samat värit, samalla tavalla, ja toimien samalla tavalla, ja liha samalla tavalla elävistä Luomuksista. Mitä se on? Elävät Luomukset edustavat elävää Seurakuntaa, Seurakuntaa joka elää Kristuksen ylösnousemuksen voimasta. Nuo samat meripihkan värit ovat peittäneet sen lanteista ylöspäin ja lanteista alaspäin.

162. Sitä ei enää tarvitse arvailla, tiede on ottanut niistä valokuvan! Katsokaa niiden värejä, katsokaa vain noita tulen värejä siinä. Näettekö, sateenkaari. Katsokaa tätä kellertävän-smaragdin väriä. Tässä kamerassa joka oli vain tavallinen valokuvaajan kamera, oli Kodachrome värifilmi. Katsokaa tuota smaragdin väriä siellä. Jos voi-sin saada sen valoon jonnekin niin että te siellä takana voisitte nähdä sen. Voitteko nähdä sitä nyt? "Kuin sateenkaari," katsokaa näitä viiruja jotka kulkevat edes takaisin kuin sateenkaari, joka ainoa eri värinen. Me tulemme menemään siihen hetken kuluttua, mitä nuo värit ovat ja mitä ne heijastavat?

163. Oh! Se saa sydänparkani hypähtämään ilosta. Kun tietää että tässä päivässä jossame elämme, että Kristus... kun kaikki muu maaperä on upottavaa hiekkaa, kaikki muu. Minä ajattelen, "Miksi en saa sitä kerrotuksi? Miksi en voi saada maailmaa näkemään Sitä?"

Maailman ei ollut tarkoitettu näkevän Sitä. Maailma ei tule näkemään Sitä. He eivät tule koskaan näkemään Sitä! Mutta Seurakunta on saamassa mahtavinta ravistelua mitä Sillä koskaan on ollut!

164. Noina päivinä he eivät voineet ottaa Siitä valokuvaa. Nyt he voivat koska heillä on sopivat mekaaniset välineet. Juuri ne jotka yrittävät käyttää mekaniikkaa kieltääkseen Jumalan, joutuvat todistamaan että on Jumala. Niin se on, "Smaragdin värinen." Muistakaa nyt, minä en ole sitä keksinyt, minä luen sen teille suoraan Raamatusta. Tarkatkaa kun luen, ja nähkää että Se on sama Herra Jumala, ilman mitään eroa. Tarkatkaa, 27. jae:

Ja minä näin kuin meripihkan värin, kuin tulen näköisen...(näettekö, kuin nuoleskelevia tulen liekkejä)

165. Näettekö, meripihkanvärit tulevat tulesta. Näettekö sitä nyt? Meripihkan värit tulevat tulesta. Tässä alempana se sanoo:

...näöltään kuin kaari, tai sateenkaari pilvessä sateen jälkeen....

166. Ja siellä oli elävä Luomus. Se mitä Johannes edusti, oli Seurakunta kokonai suudessaan, ylösotettuna. Kerroin sen teille. Yk3i henkilö tässä näyssä voi edustaa koko Kristuksen Ruumista, tarkatkaa nyt:

Ja minä näin meripihkan värin, kuin tulen näköisen sen ympärillä sisällä, ja hänen lanteiltaan näyttävistä ylöspäin, ja hänen lanteiltaan näuttävistä alaspäin, minä näin kuin tulen näköistä,...

167. Tarkatkaa, katsokaa tuli suihkua. Mistä? Sateenkaaresta, seitsemän väriä. Tarkatkaa nyt, siellä on tarkalleen seitsemän väriä, ja sateenkaarella on seitsemän väriä.

...minä näin kuin tulen näköistä, ja sitä ympäröi kirkkaus.

Näöltään kuin kaari joka on pilvessä sadepäivänä, niin oli näöltään ympäröivä kirkkaus (jumalan Valtaistuimen ympärillä, näettehän.) Tältä näytti HERRAN kirkkauden kaltaisuus. (Se ei nyt puhu Herrasta, vaan Herran "kirkkaudesta".)

168. Herran kirkkaus peittää Hänen Seurakuntansa, koska Hän on Seurakunnassansa! Aamen!

Oi, tyhmille se kuulostaa hullulta, mutta kuinka suurta Se onkaan niille jotka uskovat Sen.

...Tältä näytti HERRAN kirkkauden kaltaisuus. Ja kun minä näin sen, minä lankesin kasvoilleni, ja lomiin äänen puhuvan,...

169. Nyt hän menee eteenpäin ja kertoo mitä näky merkitsi, johon meillä ei nyt ole aikaa mennä tänä aamuna.

170. Huomatkaa nyt, kuinka Herra suuressa laupeudessa antaa meille nämä asiat.

171. Ottakaamme ny eräs toinen. Sekä Hesekiel että Johannes näkivät Hänet Hänen väri-ensä ja tuon Valon salaisuudessa, ja kutsuivat; Sitä "meripihkanväriksi." Teille jotka kirjoitatte muistiin Kirjoituksia, se on 1.Joh.1:5 - 7. Myöhemmin Johannes, oltuaan Patmoksen Saarella noin kolme vuotta jona aikana hän kirjoitti Kirjan, kun hän tuli takaisin vanhana miehenä, ollen yhdeksännellä kymmenellä, hän 1.Joh.1:5-7 sanoo, "Jumala on Valo." Johanneksella oli kokemus, hän oli nähnyt Hänet ja tiesi että Hän oli Valo, Valo; Iankaikkinen Valo; ei kosminen valo, ei lampun valo, ei sähkövalo tai

aurionvalo, vaan Iankaikkinen Valo! Oi, minä rakastan Häntä. "Jumala on Valo."

172. Huomatkaa, aloittakaamme jälleen alusta, nähdäksemme missä me olemme. Emmekö olekin vielä 3. jakeessa? Onko meillä oleva aikaa puhua Siitä? Toivon niin.

...Hän oli näöltään kuin jaspis- ja sardion kivi: ja sateenkaari ympäröi valtaistuinta, näöltänsä smaragdin kaltainen, (kellanvihreä.)

173. Nyt tämä "sateenkaari," huomioikaa että se oli sateenkaari. Menkäämme takaisin Genesikseen nähdäksemme siitä jotakin, Genesis 9:13. Ja me näemme täältä tästä "sateenkaaresta", milloin se ensikertaa ilmaantui. Genesis 9. luku ja me tulemme aloittamaan 13. jakeesta. (1.Moos.9:13) Pidättekö te kaikki Tästä? Oi, minä rakastan Sitä. Minä en vain pidä Siitä, minä rakastan Sitä! Katsokaahan:

Minä asetan kaareni pilveen, (tarkatkaa!) ja se on oleva merkiksi liitosta minun ja maan välillä. (Mitä? "Minun ja Nooanko välillä?" Ei. "Minun ja maan välillä.")

Ja on tapahtuva, kun minä tuon pilven maan ylle, että kaari on näkyvä pilvessä:

Ja minä tulen muistamaan liittoni, joka on minun ja teidän välillä... (Nyt Hän tulee takaisin liittoon heidän välillään, mutta sateenkaari...)

174. Katsokaahan, tuo liitto merkitsi elämää Nooalle, kun Hän säästi hänet, mutta se liitto jonka Jumala teki Itsensä kanssa oli sateenkaari, niin ettei Hän enää tulisi... Nyt tulen osoittamaan teille mikä Nooan liitto Jumalan kanssa oli. Mutta tämä tässä oli Jumalan Oma liitto Itsensä kanssa, aamen, sateenkaari.

175. Me näemme nyt että tuo liitto oli "merkki", Jumala sanoi että se oli "merkki", eikö sanonutkin?

Minä asetan kaareni pilveen,... (Se oli senjälkeen kun koko maailma oli hävitetty vedellä; kaikki liha paitsi Nooa.)...*ja se on oleva merkiksi liitosta minun ja maan välillä.* (Ei "Minun ja maailman," maailmanjärjestelmän, "kosmoksen." Näettekö? Vaan tämä on "Minun ja maan välillä.")

176. Jumala sanoi, "Minä valmistin maan. ja käsittelin sitä niin pahasti että käänsin sen ylösalaisin, ja ehkä Minun ei olisi tullut tehdä sitä. Mutta se sai Minut niin pahoilleni siitä että olin tehnyt sen, kun se oli niin hirvittävä asia."

177. Mitä te ajattelette sen tulevan olemaan kun Hän nyt tulee vihassansa? Pane asia si kuntoon, syntinen ystävä.

Oi, valvokaa ja odottakaa tuota näkemisen arvoista näkyä,